

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 566

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 iulie 2008

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 629 din 29 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	2-3	Decizia nr. 782 din 1 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă	12-13
Decizia nr. 688 din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1), (2), (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	3-5	Decizia nr. 803 din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	13-14
Decizia nr. 715 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 și art. 83 alin. 2 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice	5-7	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 723 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă	7-8	762. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale de prevenire a situațiilor de urgență	15-25
Decizia nr. 753 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 din Legea fondului funciar nr. 18/1991	9-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 756 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă	10-11	928. — Ordin al ministrului pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii liberale privind înlocuirea unor anexe la procedurile de implementare a programelor pentru susținerea finanțării întreprinderilor mici și mijlocii	25-26
		1.300/437. — Ordin al ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind aprobarea Listei prețurilor de referință și a sumelor de închiriere corespunzătoare categoriilor și tipurilor de dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau funcționale în ambulatoriu, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate	27-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 629

din 29 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Valent Gerda Wolfpaulion în Dosarul nr. 3.201/215/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția civilă și de Ortansa Elvira Jianu în Dosarul nr. 10.309/296/2006 al Tribunalului Satu-Mare — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă părțile Ion Crețeanu și Marieta Rafailă, lipsind autorii excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Din oficiu, Curtea pune în dezbatere problema conexării celor două dosare înregistrate pe rolul său, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 217D/2008 la Dosarul nr. 201D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, părțile prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.201/215/2006, **Curtea de Apel Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Valent Gerda Wolfpaulion.

Prin Încheierea din 5 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.309/296/2006, **Tribunalul Satu-Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Ortansa Elvira Jianu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că prin reglementarea prevăzută de art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 se aduce atingere liberului acces la justiție și dreptului de proprietate privată, întrucât aceasta limitează

expres posibilitatea de a cere în justiție constatarea nulității absolute a unor acte juridice de înstrăinare care au drept obiect imobile preluate în mod abuziv de stat, încheiate în mod fraudulos, cu complicitatea autorităților publice.

Curtea de Apel Craiova — Secția civilă și Tribunalul Satu-Mare — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că instituirea unui termen derogator de la dreptul comun, înăuntrul căruia o persoană are posibilitatea de a se adresa instanței de judecată, nu încalcă principiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 45 alin. (1) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005. Textul legal criticat are următorul conținut: „(1) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării. [...]*

(5) *Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”

Termenul de un an prevăzut de textul de lege criticat a fost prelungit succesiv, cu câte trei luni, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 13 august 2001, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 44 și art. 136

privitoare la garantarea dreptului de proprietate privată și ale art. 154 alin. (1) privind conflictul temporal al legii.

Examinând excepția, Curtea constată că art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 a mai fost supus controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții constituționale ca și în cauza de față. Astfel, prin Decizia nr. 427 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 5 decembrie 2003, Decizia nr. 372 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 31 august 2005, și Decizia nr. 673 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 15 noiembrie 2007, Curtea a statuat că acest text este constituțional.

În considerentele acestor decizii, Curtea a reținut că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) și (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Valent Gerda Wolfpaulion în Dosarul nr. 3.201/215/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția civilă și de Ortansa Elvira Jianu în Dosarul nr. 10.309/296/2006 al Tribunalului Satu-Mare — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 688

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1), (2), (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1), (2), (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Laurenția Maria Grosu în Dosarul nr. 306/102/2007 al Curții de Apel Târgu-Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 821D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate

recunoaște dreptul titularului la exercitarea acțiunii în constatarea nulității absolute a actelor juridice de înstrăinare a imobilelor preluate în mod abuziv și asigură posibilitatea de valorificare a acestuia în cadrul unui termen, impus de rațiuni sociale majore, respectiv de evitarea unor stări de incertitudine prelungite în ceea ce privește raporturile juridice civile, precum și de asigurarea stabilității și securității acestora, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate.

Împrejurarea că persoana interesată, deși cunoștea sau trebuia să cunoască termenul de introducere a acțiunii în constatarea nulității, precum și consecințele juridice ale nerespectării acestuia, nu s-a conformat exigenței legale, lipsește de îndreptățire critica reglementării în cauză, potrivit principiului „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*”.

Soluția pronunțată în deciziile anterior menționate, precum și considerentele ce au stat la baza acestora își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au fost aduse elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, excepție ridicată de Instituția Prefectului Județului Neamț în Dosarul nr. 3.580/110/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 522D/2008 și nr. 821D/2008 este similar, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 821D/2008 la Dosarul nr. 522D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate,

sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 306/102/2007, **Curtea de Apel Târgu-Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1), (2), (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.** Excepția a fost ridicată de Laurenția Maria Grosu cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Încheierii din 23 octombrie 2007, pronunțată de Tribunalul Mureș în Dosarul nr. 306/102/2007, încheiere prin care s-a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3734 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă.

Prin Încheierea din 27 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.580/110/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.** Excepția a fost ridicată de Instituția Prefectului Județului Neamț cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Încheierii din 10 decembrie 2007, pronunțată de Curtea de Apel Bacău — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.580/110/2007, încheiere prin care s-a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (5) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii excepției susțin, în esență, că dispozițiile art. 29 alin. (1), (2), (3) și (6) din Legea nr. 47/1992, care prevăd o serie de cauze de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate ce trebuie verificate de instanța judecătorească în fața căreia s-a ridicat excepția, încalcă prevederile constituționale care reglementează atribuțiile Curții Constituționale, principiul egalității în drepturi și accesul liber la justiție. În acest sens, arată că pentru apărarea efectivă a drepturilor și libertăților fundamentale trebuie să existe pentru orice persoană posibilitatea de a se adresa instanței, implicit Curții Constituționale. În același timp, dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 conferă nepermis instanțelor de judecată competența de a aprecia dacă excepția de neconstituționalitate este admisibilă sau inadmisibilă, atribut esențial al Curții Constituționale. De asemenea, arată că termenele prevăzute de textul de lege criticat sunt prea scurte, astfel că nu este respectată cerința unui termen rezonabil.

Curtea de Apel Târgu-Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie arată că „împărtășește argumentele aduse în sprijinul excepției de neconstituționalitate”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. În acest sens, arată că este firesc ca aprecierea aplicabilității în cauză a unor texte legale să revină instanței care judecă procesul respectiv, iar nu Curții Constituționale, a cărei competență se referă exclusiv la aprecierea conformității actelor normative inferioare cu Legea fundamentală. În plus, încheierea de respingere a cererii de

sesizare a Curții Constituționale este supusă unei căi de atac în sistemul instanțelor de judecată, ceea ce conferă părții care a invocat excepția o garanție în plus pentru accesul liber la justiție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 607/2005 și Decizia nr. 35/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (1), (2), (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, dispoziții potrivit cărora „(1) *Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.*

(2) *Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă.*

(3) *Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.[...]*

(6) *Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”*

Autorii excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor texte constituționale: art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat; art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări; art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil; art. 142 alin. (1) care consacră rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției; art. 146 lit. d) privind atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aspectele invocate de autorul excepției au constituit în numeroase rânduri obiect al controlului exercitat de instanța de contencios constituțional. Astfel, printr-o serie de decizii, așa cum este și Decizia nr. 1.113 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 20 decembrie 2007, Curtea a statuat că textele de lege care prevăd posibilitatea instanțelor de a respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate „sunt norme de procedură pe

care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională. Această procedură nu face însă posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale. Instanța de judecată are rol de filtru al excepției de neconstituționalitate ridicate de părți, având obligația de a le respinge ca inadmisibile pe cele care nu îndeplinesc cerințele legii”.

În ceea ce privește condițiile pe care o excepție de neconstituționalitate trebuie să le îndeplinească pentru a fi admisibilă, Curtea observă că acestea sunt strict prevăzute de lege, astfel că instanța de judecată nu poate respinge ca inadmisibilă excepția pentru alte motive decât cele limitativ enumerate de art. 29 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 47/1992. În acest sens trebuie interpretat și rolul instanței de a se pronunța asupra oportunității sesizării instanței de contencios constituțional.

De asemenea, Curtea apreciază că nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului separației puterilor în stat. Astfel, în exercitarea rolului său de filtru, instanța nu poate respinge excepția de neconstituționalitate pe motive ce țin de temeinicia sau netemeinicia acesteia, suprapunându-se astfel competenței

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1), (2), (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Laurenția Maria Grosu în Dosarul nr. 306/102/2007 al Curții de Apel Târgu-Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie și de Instituția Prefectului Județului Neamț în Dosarul nr. 3.580/110/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 715 din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 și art. 83 alin. 2 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 și art. 83 alin. 2 din Legea nr. 84/1998

instanței de contencios constituțional, ci doar cu privire la motive ce țin strict de îndeplinirea condițiilor de admisibilitate. În plus, în anumite situații instanța este cea mai în măsură să aprecieze asupra condițiilor de admisibilitate, așa cum este legătura care trebuie să existe între textele de lege criticate și fondul cauzei.

În sfârșit, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la respectarea cerinței termenului rezonabil, Curtea constată că, prin Decizia nr. 922 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 3 decembrie 2007, a statuat deja că „natura imperativă a termenului de 48 de ore în cadrul căruia partea interesată poate declara recurs împotriva încheierii prin care instanța de judecată a respins ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate are menirea de a da expresie principiului celerității și al soluționării cauzelor într-un termen rezonabil, în considerarea faptului că excepția de neconstituționalitate reprezintă un incident procedural în cadrul unui litigiu. Din aceleași rațiuni legiuitorul a instituit și regulile speciale de procedură referitoare atât la exercitarea recursului ca singură cale de atac împotriva încheierii instanței de judecată, cât și la soluționarea recursului în termen de 3 zile, fără ca prin aceasta să se poată susține încălcarea dreptului de acces la instanță sau la folosirea căilor de atac”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

privind mărcile și indicațiile geografice, excepție ridicată de Dorin Eliodor Păun în Dosarul nr. 25.204/3/2007 al Curții de Apel București — Secția I-a penală.

La apelul nominal răspunde apărătorul autorului excepției, Adrian Geavid Ibraim, cu imputernicire la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, apărătorul părții prezente solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele cuprinse în notele scrise depuse la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 25.204/3/2007, **Curtea de Apel București — Secția I-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 și art. 83 alin. 2 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice.**

Excepția a fost ridicată de Dorin Eliodor Păun într-o cauză privind recursul declarat de acesta, Societatea Comercială „Pavone Pourfumi Internațional” — S.R.L., Lancome Parfums Et Beaute&Cie, L'Oreal Societe Anonyme, G.A. Modefine S.A. împotriva sentinței penale nr. 1.600 din 23 noiembrie 2007, pronunțată de Tribunalul București — Secția I-a Penală în Dosarul nr. 25.204/3/2007, prin care au fost respinse plângerile formulate de recurenți împotriva Ordonanței nr. 515/P/2006 din 10 mai 2007 a Parchetului de pe lângă Tribunalul București, prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinutului Dorin Eliodor Păun pentru infracțiunea prevăzută de art. 83 alin. 2 coroborat cu art. 35 alin. 2 și 3 din Legea nr. 84/1998, deoarece fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni; încetarea urmăririi penale față de Dorin Eliodor Păun pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 83 alin. 2 coroborat cu art. 35 alin. 2 și 3 din Legea nr. 84/1998, deoarece a lipsit împuternicirea reprezentantului titularului mărcii, compania GA Modefine SA; neînceperea urmăririi penale față de Dorin Eliodor Păun sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 5 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, modificată și completată prin Legea nr. 298/2001, și art. 86 din Legea nr. 84/1998, deoarece nu au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii. Totodată, prin aceeași ordonanță a Parchetului de pe lângă Tribunalul București, s-a dispus și confiscarea anumitor produse puse în circulație de Dorin Eliodor Păun și restituirea altora.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din cuprinsul motivelor de recurs și al notelor scrise, autorul acesteia susține că modalitatea în care este definită infracțiunea de contrafacere de marcă încalcă principiul constituțional al libertății economice a persoanelor, restricționează libertatea concurențială de piață și contravine principiului asigurării de către statul român a libertății comerțului. În acest sens, motivează excepția de neconstituționalitate prin argumente care privesc situația de fapt în dosarul instanței de judecată, arătând că operațiunile comerciale efectuate de acesta constituie un „import paralel”, nesancționat de legislația comunitară. Totodată, consideră că textele de lege criticate încalcă principiul liberului acces al mărfurilor reținut de Tratatul Uniunii Europene și de Regulamentul Consiliului nr. 3.295/1994, fiind astfel contrare art. 148 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția I-a Penală apreciază că textele de lege criticate sunt în concordanță cu principiile fundamentale reglementate de Constituție. Consideră că definiția infracțiunii de contrafacere de marcă, reglementată prin art. 83 alin. 2 din Legea nr. 84/1998, nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 45, de vreme ce „libertatea economică” trebuie exercitată „în condițiile” legilor speciale. Așa fiind, apărarea drepturilor asupra mărfurilor prin Legea nr. 84/1998, inclusiv prin sancțiuni penale, reprezintă o aplicare în concret a libertății economice prevăzute de art. 45 din Constituție. Totodată, apreciază că prevederile criticate sunt în acord și cu dispozițiile art. 135 din Constituție, principiile economiei de piață reglementate prin textul constituțional invocat fiind promovate și protejate prin incriminarea infracțiunii de contrafacere, asigurându-se astfel o concurență loială și evitându-se

provocarea, în percepția consumatorilor, a unui risc de confuzie. De asemenea, consideră că art. 148 din Constituție nu este încălcat, întrucât prin reglementarea infracțiunii de contrafacere se urmărește protejarea concurenței loiale pe piața Uniunii Europene, obiective ce se regăsesc și în art. 81 și art. 82 din Tratatul de Instituire a Comunității Europene.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a acestei libertăți, astfel încât textele de lege criticate sunt conforme dispozițiilor constituționale ale art. 45. Totodată, consideră că textul art. 83 alin. 2 din Legea nr. 84/1998, care definește infracțiunea de contrafacere de marcă, nu reprezintă decât o valorificare în plan legislativ a regulilor constituționale privind libertatea economică. Reține, de asemenea, conformitatea prevederilor criticate cu dispozițiile art. 135 și ale art. 148 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 35 și art. 83 alin. 2 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 23 aprilie 1998, având următorul cuprins:

— Art. 35: „Înregistrarea mărcii conferă titularului său un drept exclusiv asupra mărcii.

Titularul mărcii poate cere instanței judecătorești competente să interzică terților să folosească, în activitatea lor comercială, fără consimțământul titularului:

a) un semn identic cu marca pentru produse sau servicii identice cu acelea pentru care marca a fost înregistrată;

b) un semn care, dat fiind identitatea sau asemănarea cu marca ori dat fiind identitatea sau asemănarea produselor sau serviciilor cărora li se aplică semnul cu produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, ar produce în percepția publicului un risc de confuzie, incluzând și riscul de asociere a mărcii cu semnul;

c) un semn identic sau asemănător cu marca pentru produse sau pentru servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată, când aceasta din urmă a dobândit un renume în România și dacă, din folosirea semnului, fără motive întemeiate, s-ar putea profita de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau folosirea semnului ar cauza titularului mărcii un prejudiciu.

În aplicarea alin.2, titularul mărcii poate cere să fie interzise terților, în special, următoarele acte:

a) aplicarea semnului pe produse sau pe ambalaje;

b) oferirea produselor sau comercializarea ori deținerea lor în alt scop sau, după caz, oferirea sau prestarea serviciilor, sub acest semn;

c) importul sau exportul produselor sub acest semn;

d) utilizarea semnului pe documente sau pentru publicitate;”

— Art. 83 alin. (2): „Săvârșirea de către un terț a oricărui act prevăzut la art. 35 alin. 2, fără consimțământul titularului mărcii înregistrate, constituie infracțiune de contrafacere.”

Textele constituționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 45 privind libertatea

economică, ale art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) și g) relative la economia României și ale art. 148 referitoare la integrarea României în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că în realitate autorul critică modalitatea de redactare a art. 35 și a art. 83 alin. 2 din Legea nr. 84/1998 ce reglementează contrafacerea de marcă. Acesta susține că modalitatea în care este definită infracțiunea de contrafacere de marcă încalcă principiul constituțional al libertății economice a persoanelor, restricționează libertatea concurențială de piață și contravine principiului asigurării de către statul român a libertății comerțului. Astfel, din această perspectivă, susținerile autorului excepției excedează competenței instanței de contencios constituțional, care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Prin urmare, Curtea Constituțională nu se poate pronunța cu privire la o eventuală redactare defectuoasă a textului de lege criticat.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 și art. 83 alin. 2 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, excepție ridicată de Dorin Eliodor Păun în Dosarul nr. 25.204/3/2007 al Curții de Apel București — Secția I-a penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 723

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Uniunea Județeană a Sindicatelor Libere Mureș — Filiala C.N.S.L.R. Frăția din Târgu-Mureș în Dosarul nr. 155/102/2007 al Curții de Apel Târgu-Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

Totodată, autorul motivează excepția de neconstituționalitate prin argumente care privesc situația de fapt în dosarul instanței de judecată, arătând că operațiunile comerciale efectuate de acesta constituie un „import paralel”, nesancționat de legislația comunitară. Or, acest aspect nu intră în competența de soluționare a instanței de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992, asigură controlul de constituționalitate prin raportare la prevederile Legii fundamentale, aplicarea reglementărilor legale revenind instanțelor judecătorești. De altfel, reglementarea operațiunilor de „importuri paralele” se regăsește și în legislația națională, art. 37 alin. 1 din Legea nr. 84/1998 prevăzând faptul că „titularul unei mărci înregistrate nu poate cere să se interzică altor persoane deținerea, oferirea spre vânzare sau comercializarea produselor care poartă această marcă, pentru produsele care au fost puse în comerț de însuși titular sau cu consimțământul acestuia”.

În consecință, prevederile legale criticate nu pot fi supuse controlului de constituționalitate sub aspectele invocate, excepția fiind inadmisibilă.

întrucât consideră că textul de lege criticat nu contravine prevederilor din Constituție invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 155/102/2007, **Curtea de Apel Târgu-Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de Uniunea Județeană a Sindicatelor Libere Mureș — Filiala C.N.S.L.R. Frăția din Târgu-Mureș, în recurs, într-o cauză având ca obiect modificarea statutului sindicatului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, în esență, se susține că art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 9, 21, 51 și 53 din Constituție, întrucât instituie posibilitatea ca „oricine ar dori să șicaneze o organizație sindicală care, în vederea exercitării normale și în condițiile legii a activității sale, adresează instanței de judecată o cerere

necontencioasă, o poate face pe calea recursului lăsat de legiuitor la îndemâna oricărei «persoane interesate».

Curtea de Apel Târgu-Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie apreciază că textul de lege criticat nu contravine art. 9 din Constituție, întrucât „instanțele de judecată au menirea de a verifica legalitatea modului de asociere în sindicate și pentru că procedura este una necontencioasă trebuie să i se permită oricărei persoane interesate să sesizeze instanțele”, și nici art. 21, deoarece „faptul că un terț cere instanței să verifice procedurile urmate de intimată la schimbarea organelor de conducere nu aduce nicio limitare accesului liber la justiție”. Mai arată că atacarea cu recurs a unei încheieri date într-o procedură necontencioasă nu afectează dreptul cetățenilor de a se asocia liber în sindicate, acesta urmând a fi exercitat în limite legale verificate de instanțele de judecată. Mai arată că dreptul de petiționare, consacrat de art. 51 alin. (2) din Constituție, nu poate fi asimilat cu dreptul de a sesiza instanța de judecată pentru verificarea legalității procedurilor privind organizarea sindicatului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că prevederile art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă sunt norme de procedură pe care legiuitorul este liber să le adopte, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, cu respectarea celorlalte dispoziții sau principii constituționale. Consideră, de asemenea, că textul de lege criticat nu aduce atingere nici dispozițiilor constituționale ale art. 9, 40 și 53.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. Astfel, arată că textul de lege criticat: este „expresia principiului constituțional potrivit căruia orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime”; sesizarea instanțelor pentru „realizarea unui interes care se poate obține numai pe calea justiției este un aspect al accesului liber la justiție și nu al dreptului la petiționare”; nu pune în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Dispozițiile art. 9 și 40 din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Uniunea Județeană a Sindicatelor Libere Mureș — Filiala C.N.S.L.R. Frăția din Târgu-Mureș în Dosarul nr. 155/102/2007 al Curții de Apel Târgu-Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 59 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Art. 336 alin. 3 din Cod are următorul cuprins: „3. *Recursul poate fi făcut de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea cererii.*”

Autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 9 privind „*Sindicatelor, patronatele și asociațiile profesionale*”, ale art. 21 privind „*Accesul liber la justiție*”, ale art. 40 referitoare la „*Dreptul de asociere*”, ale art. 51 privind „*Dreptul de petiționare*” și ale art. 53 referitoare la „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Prin Decizia nr. 998 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 19 decembrie 2007, Curtea a constatat că dispozițiile art. 336 alin. 3 din Codul de procedură civilă reprezintă norme de procedură privind soluționarea recursului în materia procedurii necontencioase, iar conform prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul stabilește prin lege competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora, evident și cu respectarea celorlalte prevederi sau principii constituționale. Faptul că, în temeiul textului de lege criticat, în materie necontencioasă recursul poate fi declarat de orice persoană interesată, chiar dacă nu a fost citată la dezlegarea cererii, nu încalcă, ci dă expresie principiului prevăzut de art. 21 din Constituție, potrivit căruia orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe.

În plus, în acest dosar autorul excepției invocă și încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 9 privind „*Sindicatelor, patronatele și asociațiile profesionale*”, ale art. 40 referitoare la „*Dreptul de asociere*”, ale art. 51 privind „*Dreptul de petiționare*” și ale art. 53 referitoare la „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”. Sub acest aspect, Curtea constată, pe de o parte, că textele din Constituție menționate nu sunt incidente în cauză, iar pe de altă parte, că autorul excepției nici nu formulează critici de neconstituționalitate prin raportare la acestea.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 753

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39
din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ilsar Oltenia” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 44/118/2004 (dosar în format vechi nr. 2.615/2004) al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă, întrucât criticile formulate privesc modul de aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea de ședință din data de 29 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 44/118/2004 (dosar în format vechi nr. 2.615/1/2004), **Tribunalul Constanța — Secția civilă, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, modificată.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Ilsar Oltenia” — S.R.L. din Constanța într-o cauză având ca obiect constatarea nulității absolute a unui act de proprietate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 39 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, care stabilesc condițiile în care foștii proprietari sau moștenitorii lor pot să ceară reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafețele de teren trecute în proprietatea statului, până la limitata suprafețe prevăzute de art. 3 lit. h) din Legea nr. 187/1945, nu asigură egalitate de tratament pentru toți proprietarii de teren sau de investiții existente pe acestea. Așadar, se consideră că legiuitorul a conferit „prioritate dreptului de proprietate asupra terenurilor în dauna dreptului de proprietate al proprietarilor investițiilor”. În consecință, autorul excepției solicită Curții Constituționale să constate neconstituționalitatea art. 39 din Legea nr. 18/1991 „în măsura în care se referă la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor pe care se află investițiile aflate în proprietatea

noastră și la despăgubirile acordate proprietarilor investițiilor pentru pierderea proprietății asupra investițiilor”.

Tribunalul Constanța — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 39 din Legea nr. 18/1991 nu încalcă dispozițiile constituționale menționate în motivarea excepției. În plus, precizează că autorul excepției nu face parte din categoria persoanelor la care se referă textul de lege criticat, întrucât acesta a dobândit terenul în litigiu, în baza unor convenții.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că art. 39 din Legea nr. 18/1991 reprezintă, prin raportare la art. 16 alin. (1), art. 44, art. 53 și art. 136 din Constituție, o garanție a proprietății private, precum și că legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 39 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1 din 5 ianuarie 1998, text de lege care are următorul cuprins: *„Persoanele fizice ale căror terenuri agricole au fost trecute în proprietatea statului prin efectul Decretului nr. 83/1949, precum și al oricăror alte acte normative de expropriere, sau moștenitorii acestora pot cere reconstituirea dreptului de proprietate pentru suprafața de teren trecută în proprietatea statului, până la limita suprafeței prevăzute la art. 3 lit. h) din Legea nr. 187/1945, de familie, indiferent dacă reconstituirea urmează a se face în mai multe localități sau de la autori diferiți, în termenul, cu procedura și în condițiile prevăzute la art. 9.”*

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții sunt în contradicție cu prevederile constituționale ale art. 16 care garantează dreptul cetățenilor la un proces echitabil, ale art. 44

și art. 136 referitoare la dreptul de proprietate privată, precum și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, întrucât, în realitate, prin excepția ridicată autorul acesteia își exprimă nemulțumirea în legătură cu modul de aplicare a legislației în materia fondului funciar, sub aspectul reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor pe care se află lucrări de investiții, indiferent dacă acestea erau sau nu în funcțiune la data reconstituirii dreptului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ilsar Oltenia” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 44/118/2004 (dosar în format vechi nr. 2.615/2004) al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 756

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Sindicatul „Solidaritatea” al Siderurgiștilor din Galați în Dosarul nr. 3.302/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă partea Societatea Comercială „ArcelorMittal” — S.A. din Galați prin avocat. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, sens în care arată că problemele invocate de autorul excepției țin de aplicarea legii și sunt, prin urmare, de competența instanței de judecată, iar nu a instanței de contencios constituțional. În plus, arată că textul de lege criticat nu încalcă nicio dispoziție constituțională, ci reprezintă o aplicare a prevederilor art. 43 alin. (2) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, considerând că problemele invocate de autorul excepției țin de aplicarea legii, astfel că nu intră în competența Curții Constituționale. De asemenea, consideră că modificarea sau completarea textului de lege criticat, așa cum solicită autorul excepției, este atributul exclusiv al legiuitorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.302/121/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul „Solidaritatea” al Siderurgiștilor din Galați cu prilejul soluționării unui conflict de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este contrar prevederilor art. 43 din Constituție. În acest sens, arată că textul de lege criticat este incomplet, permițând astfel o atitudine samavolnică din partea reprezentanților patronatelor. Astfel, consideră că, în măsura în care art. 66 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 prevede o restrângere a dreptului la grevă, ar trebui să prevadă și obligația corelativă a patronatelor de a pune la dispoziția angajaților informațiile necesare pentru ca aceștia să poată organiza și desfășura greva, în condițiile legale. Mai arată că, în speță, deși sindicatul a încercat să facă rost de datele necesare, patronatul a refuzat în mod constant să dea aceste date.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu poate fi primită în forma în care a fost invocată de autorul acesteia, întrucât aceasta ține de aplicarea legii. În același timp, modul de formulare a prevederilor legii și completarea acestora cu unele prevederi, așa cum solicită autorul excepției, sunt atributul exclusiv al legiuitorului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că dreptul la grevă poate fi supus unor limitări și condiționări, pentru a garanta asigurarea serviciilor esențiale necesare societății, deoarece exercitarea acestui drept afectează nu numai părțile în conflict, ci și alte domenii sau sectoare în care activitatea este paralizată ca urmare a încetării unor servicii din cauza grevei. În același timp, arată că autorul excepției critică o omisiune legislativă, iar

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, excepție ridicată de Sindicatul „Solidaritatea” al Siderurgiștilor din Galați în Dosarul nr. 3.302/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Curtea Constituțională, potrivit competenței sale, prevăzută în art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate modifica sau completa prevederile supuse controlului de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 66 alin. (2) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, dispoziții potrivit cărora *„Salariații din unitățile sistemului energetic național, din unitățile operative de la sectoarele nucleare, din unitățile cu foc continuu pot declara grevă cu condiția asigurării a cel puțin unei treimi din activitate, care să nu pună în pericol viața și sănătatea oamenilor și care să asigure funcționarea instalațiilor în deplină siguranță.”*

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar dispozițiilor art. 43 din Constituție privind dreptul la grevă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că argumentele autorului excepției nu privesc, în realitate, conținutul textului de lege criticat, ci, plecând de la situația de fapt că, în speță, patronatul a refuzat să furnizeze datele necesare în vederea desfășurării în mod legal a grevei, consideră că art. 66 alin. (2) ar trebui să includă și obligații pentru patronat în acest sens. Or, în această formă, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât, pe de o parte, problemele invocate țin de modul de aplicare a legii, aspect pe care numai instanța de judecată l-ar putea soluționa, iar pe de altă parte, vizează o omisiune legislativă. Or, Curtea reține că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional *„se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”*.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 782

din 1 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 137 alin. 2
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Eliza Margareta Popescu în Dosarul nr. 35.178/3/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 35.178/3/2006, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Eliza Margareta Popescu într-o cauză civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât oferă instanței posibilitatea unirii excepțiilor cu fondul, ceea ce, în opinia autorului excepției, este de natură să conducă la nesocotirea dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Excepțiile nu vor putea fi unite cu fondul decât dacă pentru judecarea lor este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu dezlegarea în fond a pricinii*”.

În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse în art. 1 alin. (3) privind caracterul de stat de drept al României și în art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia susține că toate excepțiile procesuale ar trebui să fie soluționate înainte de examinarea fondului, fiind nemulțumit de posibilitatea care rezultă din interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă, în sensul că instanța va putea uni cu fondul acele excepții procesuale pentru judecarea cărora este necesară administrarea de probe care au legătură cu soluționarea cauzei pe fond.

Curtea constată că, pentru o bună administrare a justiției, este firesc ca instanțele, în virtutea textului de lege criticat, să unească cu fondul acele excepții pentru a căror soluționare este necesară administrarea aceluiași probe ca și pentru judecarea fondului. O asemenea prevedere legală dă expresie tocmai exigențelor constituționale privitoare la dreptul la un proces echitabil și la termenul rezonabil în care acesta se impune a fi finalizat.

Curtea reține că regula o constituie soluționarea separată a excepțiilor, prevederile art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă instituind o derogare, care este de strictă interpretare și aplicare. De aceea, dacă instanța a unit excepția cu fondul, întrucât era necesar să administreze dovezi în legătură cu dezlegarea în fond a cauzei, prin dispozitivul hotărârii se va pronunța mai întâi asupra excepției, motivând soluția în considerentele acesteia. Prin urmare, Curtea constată că reglementarea criticată oferă premisa soluționării cu celeritate a procesului, iar o prelungire exagerată și nejustificată a duratei procesului ar surveni tocmai în ipoteza prefigurată de autorul excepției, potrivit căreia toate excepțiile procesuale ar trebui să fie soluționate separat, inclusiv acele excepții vizate de prevederile art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Cu privire la critici asemănătoare, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, statuând, prin Decizia nr. 64 din 20 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din

2 iunie 1999, că procedura de judecată include și rezolvările excepțiilor invocate în cursul procesului, excepții care pot fi de procedură sau de fond, or, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura*

de judecată sunt stabilite de lege”. Cu acel prilej, Curtea a reținut că prevederile art. 137 din Codul de procedură civilă „(...) se înscriu în spiritul principiilor constituționale de dreptate și justiție”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 137 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Eliza Margareta Popescu în Dosarul nr. 35.178/3/2006 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 803

din 3 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții”, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nissan General Trade” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 15.449/302/2006 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 15.449/302/2006, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții”.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Nissan General Trade” — S.R.L. din București într-o acțiune civilă având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991, care prevăd desființarea construcțiilor realizate nelegal de persoanele sancționate contravențional cu oprirea lucrărilor și care, în termenul prevăzut de procesul-verbal de constatare a contravenției, nu au luat măsuri pentru încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației sau pentru desființarea lucrărilor executate fără autorizație, nu respectă principiul garantării dreptului de proprietate privată, prevăzut de art. 44 alin. (1) din Constituție, deoarece nu fac nicio distincție legată de situațiile în care nu este necesară autorizația de construire, după cum nu fac deosebire nici între persoanele care au încercat să facă demersuri în vederea intrării în legalitate și cele care nu au

recurs la aceste demersuri, adoptând o atitudine pasivă. Totodată, aplicarea sancțiunii desființării construcției afectează, în același timp, și drepturile altor persoane fizice sau juridice, astfel cum se prezintă situația de fapt specifică speței în cauză, ceea ce contravine prevederilor art. 44 alin. (7) din Constituție, potrivit cărora dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind asigurarea unei bune vecinătăți.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că legiuitorul poate aduce anumite limitări exercitării oricărui drept subiectiv, implicit și dreptului de proprietate, aceste limitări răspunzând adecvat funcției sociale a proprietății.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 27 alin. (1) lit. b) [devenit art. 32 alin. (1) lit. b)] din Legea nr. 50/1991, republicată, sunt constituționale. Dreptul de proprietate nu este unul absolut, ci comportă unele limitări, care trebuie să păstreze un echilibru între interesul general al societății și interesul privat al cetățenilor. Regimul legal al construcțiilor nu are legătură cu ocrotirea dreptului de proprietate, însă atât dobândirea dreptului de proprietate în afara condițiilor imperative ale legii, cât și executarea unei construcții ilegale atrag sancțiuni legale corespunzătoare, fără a se putea invoca încălcarea dreptului constituțional de proprietate. De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra textului de lege aici examinat, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, respingând excepția prin deciziile nr. 639/2007 și nr. 881/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Societatea Comercială „Nissan General Trade” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 15.449/302/2006 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și motivării autorului, dispozițiile „art. 27 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții”, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 13 ianuarie 1997. Urmare a ultimei republicări a Legii nr. 50/1991 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, s-a dat textelor o nouă numerotare, astfel că art. 27 alin. (1) lit. b) a devenit art. 32 alin. (1) lit. b), acesta constituind, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate și având următoarea redactare:

— Art. 32 alin. (1) lit. b): „(1) În cazul în care persoanele sancționate contravențional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1), organul care a aplicat sancțiunea va sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz: (...) b) desființarea construcțiilor realizate nelegal.”

Autorul excepției apreciază că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (1) și (6), devenite art. 44 alin. (1) și (7) în urma revizuirii și republicării Constituției în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 au mai fost examinate în repetate rânduri de Curtea Constituțională sub aspectul conformității lor cu prevederile art. 44 din Legea fundamentală, privind dreptul de proprietate privată. De exemplu, prin Decizia nr. 159 din 28 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 24 martie 2006, Curtea, pentru argumentele acolo reținute, a respins excepția.

În plus, în cauza de față, critica de neconstituționalitate vizează cu preponderență aspecte legate de o pretinsă lipsă de reglementare, în sensul unei detalieri dorite de autorul excepției. Sub acest aspect, însă, excepția de neconstituționalitate are caracter inadmisibil, deoarece Curtea Constituțională nu are competențe în ceea ce privește activitatea de legiferare, Parlamentul fiind, potrivit art. 61 din Constituție, singura autoritate legiuitoare a țării.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Strategiei naționale de prevenire a situațiilor de urgență

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia națională de prevenire a situațiilor de urgență, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Ministrul apărării,

Teodor Viorel Meleşcanu

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 16 iulie 2008.

Nr. 762.

ANEXĂ

STRATEGIA NAȚIONALĂ de prevenire a situațiilor de urgență

I. Introducere

Strategia națională de prevenire a situațiilor de urgență reprezintă documentul de planificare pe termen lung și mediu, elaborat de Ministerul Internelor și Reformei Administrative. Documentul respectiv definește ordinea și siguranța publică și interesul național în acest domeniu, evaluează starea actuală de prezentă și manifestare a factorilor de risc de pe teritoriul României, formulează principiile și direcțiile prioritare de acțiune și prevede resursele necesare pentru gestionarea situațiilor de urgență.

Elaborarea prezentei strategii este determinată de necesitatea asigurării unui mediu optim de muncă și viață pentru cetățenii României.

Practica mondială și națională a demonstrat că evenimentele generatoare de situații de urgență nu pot fi întotdeauna evitate, însă acestea pot fi gestionate, efectele lor fiind reduse printr-un proces sistematic ce implică stabilirea de măsuri și acțiuni menite să contribuie la diminuarea riscului asociat acestor fenomene. Caracteristic managementului situațiilor de urgență este faptul că predictibilitatea locului de manifestare a situațiilor respective determină posibilitatea avertizării populației din zonele potențial a fi afectate, precum și a autorităților administrației publice centrale și/sau locale.

Managementul situațiilor de urgență înseamnă aplicarea unor politici, proceduri și practici având ca obiective identificarea, analiza, evaluarea, tratarea, monitorizarea și reevaluarea riscurilor în vederea reducerii acestora astfel încât comunitățile umane și cetățenii să poată trăi, munci și să își satisfacă trebuințele și aspirațiile într-un mediu fizic și social durabil.

Elaborarea prezentei strategii a fost impusă și de modificarea radicală a cadrului normativ de nivel superior, de necesitatea conformizării practicii și procedurilor în materie de situații de urgență și, mai ales, de solicitarea imperativă de a oferi un răspuns adecvat la creșterea așteptărilor comunității față de

prestația profesională a componentelor Sistemului național de management al situațiilor de urgență.

II. Informații generale relevante

Apărarea în domeniul situațiilor de urgență se realizează prin măsuri generale, de natură economică, socială și politică, precum și prin măsuri speciale, cu caracter preponderent preventiv. Din analiza evenimentelor petrecute numai în ultimii 2 ani rezultă menținerea vulnerabilității comunităților la manifestarea situațiilor de urgență, deși capacitatea de răspuns a instituțiilor specializate a crescut.

Capacitatea de rezistență națională în fața unor posibile situații de urgență este dată de:

- capacitatea de rezistență a comunităților locale, amplificarea implicării și participării acestora;
- activitățile de prevenire a situațiilor de urgență, inclusiv pentru reducerea vulnerabilităților;
- capabilitatea de management al situațiilor de urgență;
- capacitatea de înlăturare a urmărilor și de revenire rapidă la normalitate.

În acest context se impune amplificarea măsurilor de menținere a nivelului de siguranță al persoanelor, colectivităților și bunurilor, în scopul identificării, înregistrării și evaluării tipurilor de risc, pentru înștiințarea factorilor interesați, avertizarea populației, limitarea, înlăturarea sau contracararea factorilor de risc, precum și a efectelor negative și a impactului produs de evenimentele excepționale respective.

În ultimii ani se constată creșterea frecvenței manifestării riscurilor care amenință viața și sănătatea populației, mediul înconjurător și valorile patrimoniului național, precum și apariția unor noi riscuri, generate îndeosebi de schimbările climatice și de diversificarea activităților economice care utilizează, produc și comercializează substanțe/materiale periculoase. Este, astfel, evident că securitatea națională poate fi pusă în pericol de o serie de fenomene grave, de natură geofizică, meteorologică ori asociată, inclusiv ca urmare a unor activități umane

periculoase, dăunătoare sau iresponsabile. Între acestea se pot înscrie catastrofele naturale, industriale, ecologice ori posibilitatea crescută a producerii unor pandemii. Totodată, inundațiile care au afectat în ultimii ani întinse regiuni ale țării au scos în evidență vulnerabilitatea comunităților umane expuse riscului, manifestată prin slaba lor capacitate de a putea absorbi efectele fenomenului și de a se reface după trecerea acestuia.

Toate acestea sunt argumente pentru schimbarea opticii asupra modului de abordare a problemelor managementului situațiilor de urgență și de a se trece de la conceptul de acțiune de tip reactiv la o atitudine proactivă, de prevenire a manifestării riscurilor ori de limitare a pagubelor potențiale.

III. Priorități, politici și cadru juridic existente

Strategia de prevenire a situațiilor de urgență formează documentul-cadru pentru pregătirea și adoptarea unor măsuri și acțiuni specifice având ca scop reducerea impactului produs de manifestarea factorilor de risc specifici asupra populației, bunurilor și mediului printr-o planificare, la nivel național și local, pe termen mediu și lung, a unui set de acțiuni și măsuri specifice.

Strategia de prevenire a situațiilor de urgență a fost elaborată în baza Strategiei de securitate națională a României, a Cartei albe a securității și apărării naționale și a delimitărilor conceptuale instituționale în domeniu.

Cadrul juridic existent, perfectibil printr-o permanentă armonizare cu reglementările europene și cu evoluția situației operative, cuprinde în prezent:

1. în ceea ce privește situațiile de urgență:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005;

b) Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, cu modificările și completările ulterioare;

c) Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) Hotărârea Guvernului nr. 2.288/2004 pentru aprobarea repartizării principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență;

e) Hotărârea Guvernului nr. 547/2005 pentru aprobarea Strategiei naționale de protecție civilă;

f) Hotărârea Guvernului nr. 642/2005 pentru aprobarea Criteriilor de clasificare a unităților administrativ-teritoriale, instituțiilor publice și operatorilor economici din punct de vedere al protecției civile, în funcție de tipurile de riscuri specifice;

g) Hotărârea Guvernului nr. 501/2005 pentru aprobarea Criteriilor privind asigurarea mijloacelor de protecție individuală a cetățenilor;

2. în ceea ce privește riscurile naturale:

a) Legea nr. 575/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — secțiunea a V-a „Zone de risc natural”;

b) Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată;

c) Hotărârea Guvernului nr. 2.288/2004;

d) Hotărârea Guvernului nr. 1.854/2005 pentru aprobarea Strategiei naționale de management al riscului la inundații;

e) Ordinul ministrului administrației și internelor și al ministrului mediului și gospodăririi Apelor nr. 638/420/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale;

f) Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului administrației și internelor nr. 1.995/1.160/2006 pentru aprobarea Regulamentului privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență specifice riscului la cutremure și/sau alunecări de teren;

g) Ordinul ministrului administrației și internelor, al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului educației și cercetării nr. 1.508/2.058/5.709/2006 pentru realizarea și implementarea în sistemul educațional a Programului național de educație antiseismică a elevilor;

h) Ordinul ministrului administrației și internelor și al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 171/319/2007 privind unele măsuri pentru avertizarea populației din zonele expuse riscului la cutremur;

i) Manualul prefectului și primarului pentru managementul situațiilor de urgență în caz de inundații;

3. în ceea ce privește riscurile tehnologice:

a) Hotărârea Guvernului nr. 804/2007 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase;

b) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 647/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind elaborarea planurilor de urgență în caz de accidente în care sunt implicate substanțe periculoase;

c) Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 142/2004 pentru aprobarea Procedurii de evaluare a raportului de securitate privind activitățile care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase;

d) Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 1.084/2003 privind aprobarea procedurilor de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și, respectiv, a accidentelor majore produse;

e) Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 251/2005 pentru organizarea și funcționarea secretariatelor de risc privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase;

f) Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1.299/2005 privind aprobarea Procedurii de inspecție pentru obiectivele care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase;

g) Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului, al ministrului transportului, construcțiilor și turismului și al ministrului economiei și comerțului nr. 2/211/118/2004 pentru aprobarea Procedurii de reglementare și control al transportului deșeurilor pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare;

h) Legea nr. 6/1991 privind aderarea României la Convenția de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, întocmită la 20—22 martie 1989;

4. în ceea ce privește riscurile nucleare:

a) Decizia Consiliului 87/600 EURATOM din 14 decembrie 1987 privind procedura comunitară de schimb rapid de informații în caz de urgență radiologică;

b) Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată;

c) Hotărârea Guvernului nr. 916/2002 privind aprobarea Listei detaliate a materialelor, dispozitivelor, echipamentelor și informațiilor pertinente pentru proliferarea armelor nucleare și a altor dispozitive nucleare explozive;

d) Decretul nr. 223/1990 privind aderarea României la Convenția cu privire la notificarea rapidă a unui accident nuclear, și la Convenția cu privire la asistența în caz de accident nuclear sau urgență radiologică;

e) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 684/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind planificarea, pregătirea și intervenția în caz de accident nuclear sau urgență radiologică;

f) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 683/2005 privind aprobarea Procedurilor generice pentru colectarea datelor, validare și răspuns pe timpul unei urgențe radiologice;

g) Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 242/1993 pentru aprobarea Normelor republicane de securitate nucleară privind planificarea, pregătirea și intervenția la accidente nucleare și urgențe radiologice;

h) Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 274/2004 pentru aprobarea Normelor privind desemnarea organismelor notificate pentru domeniul nuclear;

5. în ceea ce privește prevenirea incendiilor:

a) Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor;

b) Hotărârea Guvernului nr. 622/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a produselor pentru construcții, republicată (transpune Directiva produselor pentru construcții 89/106/CEE);

c) Hotărârea Guvernului nr. 1.739/2006 pentru aprobarea categoriilor de construcții și amenajări care se supun avizării și/sau autorizării privind securitatea la incendiu;

d) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 1.474/2006 pentru aprobarea Regulamentului de planificare, organizare, pregătire și desfășurare a activității de prevenire a situațiilor de urgență, cu modificările ulterioare;

e) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 163/2007 pentru aprobarea Normelor generale de apărare împotriva incendiilor;

f) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 585/2005 pentru aprobarea unor măsuri privind organizarea și funcționarea Comisiei de recunoaștere a organismelor pentru atestarea conformității produselor pentru construcții cu rol în satisfacerea cerinței securitate la incendiu, cu modificările ulterioare;

g) Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului de stat, ministrul administrației și internelor nr. 1.822/394/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind clasificarea și încadrarea produselor pentru construcții pe baza performanțelor de comportare la foc, cu modificările și completările ulterioare;

h) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 607/2005 pentru aprobarea Metodologiei de control privind supravegherea pieței produselor pentru construcții cu rol în satisfacerea cerinței de securitate la incendiu, cu modificările și completările ulterioare.

IV. Definirea problemei

Ansamblul activităților de apărare a comunităților locale, infrastructurii și proprietății împotriva amenințărilor de natură nonmilitară se integrează activității generale de protecție a cetățeanului și se subsumează asigurării securității interne — care privește atât siguranța cetățeanului, cât și securitatea publică —, incluzând, deci, protecția împotriva dezastrelor și protecția mediului.

Prevenirea situațiilor de urgență este componentă a sistemului de securitate națională și reprezintă un ansamblu integrat de activități specifice cu caracter tehnic și operativ, planificate și executate pentru eliminarea/reducerea riscurilor de producere a dezastrelor în scopul protejării vieții, mediului și bunurilor împotriva efectelor negative ale situațiilor de urgență. Are caracter anticipativ, rezultatul constând în măsuri graduale stabilite pentru prevenirea producerii evenimentelor vizate.

Sistemul național de management al situațiilor de urgență s-a înființat și funcționează pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență, asigurarea și coordonarea, prin

mecanisme manageriale perfecționate, a resurselor umane, materiale, financiare și de altă natură, necesare apărării vieții și sănătății populației, a mediului înconjurător, a valorilor materiale și culturale importante, pe timpul producerii unor situații de urgență, precum și restabilirii stării de normalitate. Sistemul național de management al situațiilor de urgență gestionează riscurile nonmilitare.

În conformitate cu Glosarul internațional al termenilor de bază, specific managementului dezastrelor, editat de Departamentul Afacerilor Umanitare (DHA) — Geneva 1992, 1993, 1996, sub egida ONU, și adoptat în legislația statelor membre al Uniunii Europene se aplică următoarele definiții:

— *risc* este estimarea matematică a probabilității producerii de pierderi umane și pagube materiale pe o perioadă de referință, respectiv viitoare și într-o zonă dată, pentru un anumit tip de dezastru. Riscul este definit ca produs între probabilitatea de producere a fenomenului generator de pierderi umane/pagube materiale și valoarea pagubelor produse;

— *vulnerabilitate* reprezintă gradul de pierderi, de la 0% la 100%, rezultat dintr-un fenomen susceptibil de a produce pierderi umane și materiale;

— *hazard natural* reprezintă posibilitatea de apariție, într-o zonă și pe o perioadă determinată, a unui fenomen natural ce poate genera distrugerii;

— *hazard antropic* se referă la acele fenomene a căror variație aleatoare este modificată ca urmare a acțiunii omului.

Riscurile pot fi clasificate în riscuri naturale, tehnologice și biologice.

Un risc de tip special, prin frecvență și consecințe, îl reprezintă cel de incendiu.

Din punctul de vedere al ariei de manifestare, riscurile pot fi transfrontaliere, naționale, regionale, județene și locale.

Riscurile transfrontaliere sunt acele riscuri care din cauza evoluției lor amenință părți din sau teritoriul a două sau mai multe state.

Riscurile naționale sunt acele riscuri care din cauza evoluției lor amenință peste 50% din teritoriul național.

Riscurile regionale sunt acele riscuri care din cauza evoluției lor amenință părți din sau teritoriul a două ori mai multe județe.

Riscurile județene sunt acele riscuri care din cauza evoluției lor amenință părți din sau teritoriul unui singur județ (două sau mai multe localități).

Riscurile locale sunt acele riscuri care din cauza evoluției lor amenință teritoriul unei singure localități.

În funcție de frecvența și de consecințele situațiilor de urgență generate de tipurile de riscuri specifice, riscurile pot fi principale sau secundare.

Elementele caracteristice ale principalelor tipuri de riscuri sunt prezentate în continuare.

1. Riscuri naturale

Riscurile naturale se referă la evenimente în cadrul cărora parametrii de stare se pot manifesta în limite variabile de la normal către pericol, cauzate de fenomene meteo periculoase, în cauză ploi și ninsori abundente, variații de temperatură — îngheț, secetă, caniculă — furtuni și fenomene distructive de origine geologică, respectiv cutremure, alunecări și prăbușiri de teren.

În ultima perioadă s-a constatat o creștere îngrijorătoare, atât în lume, cât și în România, a manifestării riscurilor naturale și, în special, a inundațiilor, alunecărilor și prăbușirilor de teren, fapt ce a condus la pierderi de vieți omenești, precum și la pagube materiale importante.

Deși apariția celor mai multe riscuri naturale nu poate fi împiedicată, efectele acestora pot fi reduse printr-o gestionare corectă de către autoritățile competente la nivel local, regional și central, cu atât mai mult cu cât, în general, zonele de manifestare a acestora pot fi cunoscute.

Diminuarea riscului asociat fenomenelor naturale la un nivel acceptabil necesită o sumă de măsuri și acțiuni, concretizate în politici de prevenire și în programe de reducere a impactului, care, însă, depinde de posibilitățile economice de aplicare practică.

În acest context, activitatea de prevenire a situațiilor de urgență generate de riscurile naturale a fost și rămâne o necesitate, concretizându-se în inițiative conjugate de reducere a vulnerabilității societății la nivel mondial (International Strategy for Disaster Reduction — ISDR), european (Directiva privind inundațiile), regional (acorduri bilaterale, Pactul de stabilitate pentru Europa de Sud-Est etc.) și național (strategia privind inundațiile, programul de reducere al riscului seismic etc.).

2. Riscuri tehnologice

Riscurile tehnologice cuprind totalitatea evenimentelor negative care au drept cauză depășirea măsurilor de siguranță impuse prin reglementări, ca urmare a unor acțiuni umane voluntare sau involuntare, defecțiunilor componentelor sistemelor tehnice, eșecului sistemelor de protecție etc.

Riscurile tehnologice sunt asociate activităților industriale.

În mileniul III ritmul schimbărilor în ceea ce privește tehnologiile este în continuă creștere, cu efecte benefice evidente. De regulă, efectele negative ale dezvoltării tehnologice sunt decalate în timp și spațiu față de momentul și locul acțiunii cauzei care le-a generat.

Conștientizarea problemelor privind pericolul asociat tehnologiei, efectele asupra factorilor de mediu și implicațiile sociale au apărut ca urmare a unor accidente grave, care au demonstrat necesitatea abordării integrate a domeniului.

În contextul global de îngrijorare privind problematica accidentelor industriale, preocupări și acțiuni în domeniu au apărut încă din anii 1980, concretizate în inițiative la nivel mondial, european și național, prin adoptarea unor reglementări specifice privind prevenirea, protecția și intervenția în situații de urgență generate de riscurile tehnologice.

Riscul tehnologic, spre deosebire de cel natural, poate fi controlat și redus pe mai multe căi, necesitând însă un management mult mai elaborat și personalizat pe fiecare categorie.

Dintre evenimentele generatoare de situații de urgență pot fi menționate:

- a) accidente în industrie;
- b) accidente de transport;
- c) accidente nucleare;
- d) prăbușirea de construcții, instalații sau amenajări;
- e) eșecul utilităților publice — avarii;
- f) căderi de obiecte din atmosferă sau din cosmos;
- g) muniție rămasă neexplodată.

3. Riscuri biologice

Riscurile biologice se referă la urmările negative asupra colectivităților de oameni, animale și asupra plantelor, cauzate de îmbolnăviri sau de alte evenimente în relație cu sănătatea și care afectează un număr neobișnuit de mare de indivizi.

Evenimentele generatoare de situații de urgență sunt:

- a) epidemii;
- b) epizootii;
- c) zoonoze.

4. Riscul de incendiu

Riscul de incendiu este cel mai frecvent risc care se manifestă pe teritoriul național, producerea lui reprezentând o situație de urgență de tip special, fenomen care afectează domenii importante ale activității vieții economice și sociale, precum construcții, instalații, amenajări, păduri, mijloace de transport, culturi agricole etc. Ca urmare, securitatea la incendiu a constituit și va constitui o preocupare majoră pentru fiecare comunitate.

Securitatea la incendiu este definită ca managementul riscurilor specifice de incendiu la toate nivelurile, prin prevenirea incendiilor, protejarea populației față de efectele lor și optimizarea intervenției. În prezent, reprezintă o cerință esențială de proiectare a construcțiilor, incendiul fiind factorul determinant în dimensionarea construcțiilor de importanță excepțională și deosebită. Abordarea tehnică a securității la incendiu constă în aplicarea unor principii tehnice și metode specifice de calcul pentru a evalua nivelul minim de protecție și pentru a proiecta și calcula măsurile de siguranță necesare, acestea fiind cuprinse în reglementări specifice, stabilite pe plan european prin Directiva referitoare la produse pentru construcții și prin documentele subsecvente, în principal deciziile CE referitoare la euroclasele de reacție la foc și de rezistență la foc, reglementări deja preluate în legislația națională.

Incendiul este socotit un risc de gravitate mică, dar frecvența manifestării îi conferă un efect cumulat. Din analizele statistice rezultă că în țara noastră ponderea peste 75% o reprezintă incendiile la gospodării cetățenești. Deși raportat la populație numărul incendiilor este cel mai mic din Europa, în România se înregistrează anual, în medie, peste 200 de persoane decedate în incendii, din cauza neglijenței acestora. Această realitate dovedește cu multă claritate lipsa culturii de securitate la un segment semnificativ de populație, mai ales în mediile cu un grad ridicat de sărăcie.

V. Obiective

1. Obiectivul fundamental și obiective generale

Obiectivul fundamental al prezentei strategii îl reprezintă consolidarea capacității instituțiilor specializate și a autorităților administrației publice locale și naționale pentru prevenirea producerii situațiilor de urgență, precum și pentru gestionarea acestora.

Activitatea de prevenire are ca obiectiv fundamental cunoașterea caracteristicilor și formelor de manifestare a riscurilor, realizarea, în timp scurt, în mod organizat și printr-o concepție unică, a măsurilor necesare, credibile, realiste și adecvate de protecție a populației în cazul apariției situațiilor de urgență, în scopul eliminării sau limitării pierderilor de vieți omenești, valorilor materiale și protecția mediului.

Obiectivele prezentei strategii sunt economice, sociale și de mediu.

Obiectivele economice urmăresc protecția împotriva situațiilor de urgență a infrastructurii economice existente și garantarea satisfacerii oportunităților economice ale generațiilor viitoare.

Obiectivele sociale au în vedere protecția populației și a comunităților umane împotriva situațiilor de urgență, prin asigurarea unui nivel de educație preventivă, instruire și protecție a populației.

Obiectivele de mediu urmăresc ca prin realizarea prezentei strategii să se atingă obiectivele socioeconomice, cu păstrarea unui echilibru între dezvoltarea economico-socială și protejarea mediului.

Sintetic, obiectivele generale ale prezentei strategii sunt:

- a) prevenirea situațiilor de urgență prin organizarea unui sistem modern de avertizare și comunicații, date și informații;
- b) salvarea de vieți omenești prin intervenție operativă și profesională în caz de situații de urgență;
- c) crearea unui sistem integrat de răspuns la situațiile de urgență prin organizarea din timp a comunităților locale din zonele de risc pentru gestionarea situațiilor de urgență;
- d) creșterea calității vieții prin reducerea pagubelor produse ca urmare a manifestării situațiilor de urgență;
- e) diminuarea impactului factorilor distructivi prin asigurarea unui management adecvat de înștiințare, alarmare și, la nevoie, evacuare a populației din zonele de risc;

f) creșterea rolului autorităților administrației publice locale prin descentralizarea deciziei și răspunderii și optimizarea capacității de autoprotecție și răspuns în caz de situații de urgență;

g) utilizarea adecvată a resurselor pentru realizarea, întreținerea și exploatarea infrastructurilor și a măsurilor de prevenire, intervenție și reabilitare a zonelor afectate;

h) menținerea unor activități economice minimale și asigurarea supraviețuirii populației în zonele grav afectate;

i) asigurarea bunei funcționări a infrastructurii critice.

2. Obiective specifice

2.1. Prevenirea situațiilor de urgență generate de riscuri naturale

Activitatea de prevenire a situațiilor de urgență generate de riscuri naturale presupune un efort conjugat și multidisciplinar, implicând resurse umane și materiale deosebite.

Cum împiedicarea manifestării acestor riscuri nu este posibilă, activitatea de prevenire are în vedere influențarea caracteristicilor legate în primul rând de vulnerabilitatea populației, bunurilor materiale și proprietății, prin măsuri și acțiuni de apărare.

Obiectivele definite sunt:

a) identificarea și delimitarea zonelor expuse riscului;

b) întreținerea lucrărilor și amenajărilor de apărare și realizarea unor noi în zonele expuse riscului;

c) implementarea sistemelor de prognoză, avertizare și alarmare;

d) întocmirea planurilor de apărare în vederea unei gestionări eficiente a situațiilor de urgență determinate de manifestarea riscului specific:

1. planuri de intervenție;

2. planuri de înștiințare-alarmare a populației;

3. planuri de evacuare a populației în cazul situațiilor de urgență;

4. asigurarea logistică în cazul situațiilor de urgență;

e) elaborarea hărților de risc pentru localitățile vulnerabile;

f) elaborarea politicilor de amenajare a teritoriului în concordanță cu hărțile de risc;

g) implementarea unor sisteme de asigurări obligatorii pentru locuințele din zonele de risc;

h) pregătirea populației și a autorităților privind responsabilitățile și modul de acțiune în fazele predezastru, dezastru și postdezastru;

i) elaborarea unor programe naționale și locale care să vizeze strămutarea comunităților din zonele de risc major, în care nu se pot aplica alte măsuri de reducere a riscului sau acestea nu sunt viabile din punctul de vedere al costurilor.

2.2. Prevenirea situațiilor de urgență generate de riscuri tehnologice

Din punctul de vedere al riscurilor tehnologice, activitatea de prevenire are drept obiectiv evitarea manifestării acestora prin aplicarea unor măsuri și acțiuni încă din etapa de proiectare, continuând în fazele de exploatare și dezafectare în condiții de siguranță.

2.2.1. Accidente industriale

Prevenirea accidentelor industriale reprezintă un aspect deosebit de important, fiind reglementată printr-o serie de acte normative, în conformitate cu reglementările existente la nivelul Uniunii Europene, și presupune obiective concrete și responsabilități pentru toate componentele Sistemului național de management al situațiilor de urgență.

Obiectivele definite sunt:

a) identificarea și realizarea unui inventar unic cu operatorii economici de tip Seveso;

b) elaborarea unor politici eficiente de prevenire a accidentelor majore și aplicarea practică a acestora;

c) reducerea riscului tehnologic prin utilizarea celor mai sigure tehnici disponibile și re tehnologizare;

d) reducerea impactului negativ asupra comunităților și mediului prin politici coerente de amenajare și utilizare a teritoriului;

e) implementarea unui sistem de management de siguranță, la nivelul operatorului economic, care să conducă la o gestionare mai eficientă a accidentelor pe amplasamente;

f) elaborarea unor planuri de urgență externă viabile și care să ofere un instrument eficient autorităților administrației publice locale pentru limitarea și înlăturarea efectelor accidentelor industriale în exteriorul amplasamentelor;

g) dezvoltarea cooperării dintre comunitățile locale și operatorii economici, pentru asigurarea măsurilor de protecție a populației în zonele de planificare la urgență;

h) elaborarea unor programe pentru conștientizarea populației expuse, prin îmbunătățirea comunicării cu publicul și implicarea mass-media;

i) îmbunătățirea colaborării în context transfrontalier, în vederea mai bunei gestionări a situațiilor de urgență declanșate de accidente industriale în care sunt implicate substanțe periculoase.

2.2.2. Accidente nucleare și radiologice

Prevenirea accidentelor nucleare și a urgențelor radiologice constă în identificarea și monitorizarea surselor potențial generatoare de urgențe radiologice, evaluarea informațiilor și analiza situației inițiale, elaborarea de prognoze, stabilirea variantelor optime pentru reducerea efectelor produse de radiațiile ionizante concomitent cu îmbunătățirea continuă a capacității de a utiliza și a asigura managementul deșeurilor, al materialelor radioactive și al combustibilului nuclear, într-o manieră care să asigure protecția sănătății publicului și securitatea mediului.

Obiectivele definite sunt:

a) asigurarea securității nucleare, a protecției sănătății publicului și a mediului;

b) asigurarea utilizării și gospodăririi materialelor radioactive în condiții de protecție fizică;

c) menținerea și îmbunătățirea continuă a capacităților proprii de intervenție în caz de situații de urgență;

d) asigurarea unei pregătiri sistematice a personalului implicat în evaluarea situațiilor de urgență;

e) menținerea dotării corespunzătoare cu echipamente și modernizarea centrelor de răspuns la urgență, aflate pe amplasament, precum și în zona de excludere;

f) organizarea de exerciții, pe baza unor scenarii de accident realiste, cu implicarea organizațiilor locale și/sau naționale care au responsabilitatea de a interveni în cazul producerii unui eveniment real, în scopul verificării eficienței modului de organizare, a mijloacelor de comunicare și a măsurilor prevăzute pentru atenuarea consecințelor unui accident;

g) folosirea evaluărilor exercițiilor de răspuns la urgență pentru identificarea acțiunilor necesare a fi implementate pentru îmbunătățirea planului de răspuns la urgență;

h) realizarea educării și informării corecte a populației și autorităților în probleme specifice prevenirii urgențelor nucleare și radiologice;

i) stabilirea și menținerea unor relații de deschidere, transparentă și încredere cu mass-media;

j) implementarea Deciziei Consiliului nr. 87/600/EURATOM privind procedura comunitară de schimb rapid de informații în caz de urgență radiologică și a Acordului între EURATOM și statele nemembre ale Uniunii Europene privind participarea acestora la acțiunile Comunității pentru schimbul anticipat de informații în caz de urgență radiologică;

k) îmbunătățirea sistemului de alarmare în zonele de risc nuclear, care să asigure alarmarea și informarea populației în

eventualitatea producerii unui accident nuclear sau a unei urgențe radiologice.

2.2.3. Accidente pe timpul transportului materialelor periculoase

Prevenirea accidentelor pe timpul transportului materialelor periculoase constituie o activitate de interes național și este reglementată prin legislație specifică, în conformitate cu acordurile internaționale la care România este parte.

Obiectivele definite sunt:

a) realizarea hărților de risc cu rutele cele mai susceptibile la accidente de transport în care sunt implicate materiale și deșeuri periculoase;

b) realizarea unui sistem de monitorizare a transporturilor de materiale periculoase în vederea asigurării unei intervenții oportune și operative în caz de accidente;

c) elaborarea unor planuri județene de răspuns la accidente de transport în vederea unei gestionări adecvate.

2.3. Prevenirea incendiilor

În vederea asigurării compatibilității structurilor industriale din țara noastră cu cele existente la nivel european, Guvernul României are ca obiectiv strategic al politicii industriale creșterea competitivității industriei autohtone în vederea dezvoltării unei economii de piață capabile să facă față concurenței existente în cadrul Pieței Unice Europene.

Potrivit legislației specifice, apărarea împotriva incendiilor constituie o activitate de interes public național, la care sunt obligate să participe autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și toate persoanele fizice și juridice din România. Ținând cont de obiectivele strategiei Guvernului și strategiei sectoriale a Ministerului Internelor și Reformei Administrative, corelate cu îndeplinirea cerințelor de aderare la Uniunea Europeană, precum și de tendințele actuale de pe plan european, se impune stabilirea unei strategii de apărare împotriva incendiilor, cu obiective și responsabilități pentru punerea ei în aplicare, cu următoarele priorități:

1. exercitarea autorității de stat în domeniul apărării împotriva incendiilor prin activități de reglementare, avizare, autorizare, atestare, control, organizarea apărării împotriva incendiilor, supravegherea pieței, recunoașterea și desemnarea organismelor pentru atestarea conformității produselor cu rol în satisfacerea cerinței de securitate la incendiu, auditul de supraveghere a persoanelor fizice și juridice atestate, stabilirea răspunderii juridice și sancționarea persoanelor vinovate de încălcarea prevederilor legii;

2. optimizarea activității de avizare a proiectelor pentru anumite categorii de construcții și autorizarea la punerea în funcțiune a acestora în vederea asigurării cerinței esențiale de securitate la incendiu a construcțiilor și instalațiilor aferente și potrivit exigențelor utilizatorilor;

3. implementarea codurilor de proiectare bazate pe performanță și a metodelor ingineriei securității la incendiu în domeniul proiectării și realizării investițiilor. Totodată, se va acționa pentru cunoașterea prevederilor reglementărilor privind noua clasificare europeană a produselor pentru construcții din punctul de vedere al comportării la foc de către producători, patroni, utilizatori și proiectanți, pentru a asigura un nivel competitiv pentru produsele și serviciile de proiectare naționale;

4. operaționalizarea serviciilor publice voluntare pentru situații de urgență la nivelul comunității locale în vederea reducerii numărului mare de victime și incendii la gospodăriile populației;

5. crearea unui cadru legislativ adecvat în vederea înființării, echipării, dotării și pregătirii serviciilor private pentru situații de urgență, având în vedere tendința dezvoltării aglomerărilor competitive în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii, în consonanță cu inițiativele europene de politică industrială;

6. planificarea și desfășurarea activităților de prevenire a incendiilor de către Inspectoratul General pentru Situații de

Urgență și inspectoratele județene pentru situații de urgență, preponderent la instituții publice, operatori economici cu risc mare și foarte mare de incendiu, ori obiective în care se desfășoară activități socioeconomice și culturale la care participă un număr mare de persoane;

7. elaborarea unei noi concepții privind statistica incendiilor, bine definită și de înaltă calitate, care va determina optimizarea măsurilor preventive și îmbunătățirea calității produselor de protecție la incendii;

8. elaborarea unor metode de evaluare a riscului de incendiu, armonizate cu reglementările europene specifice;

9. crearea unei culturi a prevenirii incendiilor prin informarea publicului asupra riscurilor existente și educarea populației cu privire la măsurile practice pe care le poate lua pentru reducerea vulnerabilității;

10. dezvoltarea la nivel național a unei concepții integrate de conștientizare a publicului, precum și a factorilor de decizie și a celorlalți actori implicați, pentru cunoașterea diferitelor tipuri de riscuri specifice, a măsurilor de prevenire a acestora, precum și a comportamentului de adoptat în cazul producerii lor. O astfel de concepție este necesară pentru a crea o societate informată și rapidă în reacții, capabilă să își reducă vulnerabilitatea la dezastre;

11. crearea unei mentalități adecvate la nivelul comunităților locale prin angrenarea în acest efort a celorlalți factori educaționali: școala, biserica, organizațiile nonguvernamentale etc.

VI. Principii generale

Prezenta strategie are la bază următoarele principii:

1. Dezvoltarea durabilă

Prevenirea situațiilor de urgență se subsumează dezvoltării durabile, dezvoltare concepută ca ansamblu coordonat de procese care permit progresul permanent pe baza planificării și mobilizării resurselor existente, conciliind obiective economice, sociale și de mediu ale societății, pe termen scurt și lung, datorită punerii în aplicare a unor strategii care se susțin reciproc.

2. Complementaritatea prevenirii și reacției

Prevenirea și reacția sunt complementare, au caracter de proces și se constituie într-o activitate permanentă, de importanță și răspundere națională și internațională, planificată și coordonată organizatoric, financiar și logistic de componentele Sistemului național de management al situațiilor de urgență, potrivit obligațiilor legale.

Activitatea preventivă se desfășoară permanent — premergător producerii evenimentelor generatoare de situații de urgență, în timpul derulării acțiunilor de protecție și salvare, precum și în perioada reabilitării și înlăturării efectelor. În faza predezastru (starea de normalitate) prevenirea are ca obiectiv primordial eliminarea/reducerea riscurilor și pregătirea pentru intervenție a forțelor specializate și a întregii populații pentru situațiile în care producerea riscurilor nu poate fi înlăturată, iar pe timpul dezastrului și în faza postdezastru obiectivul principal este reducerea pierderilor de vieți, a pagubelor materiale și protecția mediului.

3. Primordialitatea prevenirii situațiilor de urgență

Întrucât este îndeobște recunoscut, în plan internațional, că prevenirea este de cel puțin 8 ori mai puțin costisitoare decât reacția la evenimentele produse, prevenirea situațiilor de urgență trebuie să constituie o activitate prioritară a Comitetului Național pentru Situații de Urgență, a comitetelor ministeriale/similare, județene și locale pentru situații de urgență, a tuturor persoanelor fizice și juridice de pe teritoriul național.

4. Obligatorietatea prevenirii situațiilor de urgență

Sarcina prevenirii situațiilor de urgență este complexă și interdependentă. Ea implică responsabilități din partea cetățenilor, comunităților locale, operatorilor economici și

autorităților administrației publice și este gestionată de toate componentele Sistemului național de management al situațiilor de urgență, potrivit funcțiilor de sprijin stabilite în competență, fiind coordonată, la nivel național, de către Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Ca urmare a abordării conjugate, a prevenirii și intervenției în situații de urgență, a fost implementat cadrul legal și mecanismele manageriale specifice, menite să asigure prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență la un nivel de calitate compatibil cu cel european.

Sistemul adoptat în domeniul managementului situațiilor de urgență are următoarele avantaje:

a) permite o abordare interinstituțională și multidisciplinară a problematicii situațiilor de urgență în toate cele 3 etape: predezastru, pe timpul producerii și postdezastru;

b) asigură premisele gestionării eficiente a situațiilor de urgență, întrucât, prin deconcentrarea/descentralizarea instituțională, luarea deciziilor și asigurarea resurselor la nivel local, efortul este orientat spre riscurile zonale specifice;

c) elimină verigile intermediare prin implicarea în coordonarea și conducerea acțiunilor preventive și de intervenție în situații de urgență a prefecților, președinților consiliilor județene și primarilor;

d) asigură participarea comunităților locale, prin componenta preventivă a serviciilor publice voluntare pentru situații de urgență, la stabilirea și aplicarea măsurilor de prevenire specifice în funcție de riscurile locale, precum și la pregătirea acestora pentru eventualele intervenții.

5. Identificarea, evaluarea și ierarhizarea riscurilor

Identificarea, evaluarea și ierarhizarea riscurilor sunt principii care stau la temelia planificării și organizării acțiunilor preventive. În acest proces de identificare, evaluare și ierarhizare a riscurilor, întemeiat pe o profundă cunoaștere, trebuie să se țină seama de nivelul maxim de manifestare a acestora, de simultaneitatea și desfășurarea lor în lanț, aspecte care determină ca planificarea să aibă în vedere atât fiecare risc, cât și situațiile de manifestare combinată sau intercondiționată, în vederea asigurării unui răspuns rapid de pregătire, protecție și reducere a efectelor.

Prevenirea are ca suport ansamblul principiilor, criteriilor de performanță, cerințelor și condițiilor tehnice impuse și reglementate pentru asigurarea unui nivel cuantificat de securitate în desfășurarea normală a vieții sociale și economice, precum și de pregătire pentru înlăturarea efectelor dezastrului asupra vieții, mediului și bunurilor materiale.

Obligația identificării riscurilor, stabilirii măsurilor preventive graduale, elaborării cadrului normativ și planurilor pentru managementul situațiilor de urgență, respectării normelor și aplicării măsurilor de prevenire, asigurării condițiilor necesare de intervenție revine patronilor și deținătorilor de construcții, de terenuri și amenajări, proiectanților, antreprenorilor, contractorilor, operatorilor economici și autorităților administrației publice locale și centrale.

6. Specializarea

Identificarea riscurilor, reglementarea, planificarea și organizarea îndeplinirii măsurilor preventive se asigură de către ministere și alte organisme, în raport cu funcțiile de sprijin privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență stabilite prin reglementări.

7. Gradualitatea

Conform acestei importante cerințe în domeniul prevenirii și gestionării situațiilor de urgență, deciziile se iau pe mai multe paliere, respectiv la nivel local, regional și național. Întărirea capacității de prevenire și răspuns la nivel local este o prioritate.

8. Supremația protecției cetățenilor

Potrivit prevederilor constituționale, cetățenii români se bucură de protecția statului, atât pe teritoriul național, cât și în

străinătate, iar prevenirea situațiilor de urgență este o funcție specializată a statului, reprezentat, în acest domeniu, de Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, autoritatea națională în domeniu.

Exercitarea autorității de stat în domeniul prevenirii situațiilor de urgență se realizează prin activități de reglementare, avizare, autorizare, atestare, recunoaștere, desemnare, informare preventivă, control și asistență tehnică de specialitate, coordonarea organizării și a pregătirii serviciilor voluntare și a populației, asigurarea intervențiilor în situații de urgență a serviciilor profesionale, coordonarea intervențiilor la nivel național, control și sancționarea încălcării prevederilor legale.

VII. Direcții de acțiune

Direcțiile principale de acțiune sunt:

— elaborarea de către autoritățile administrației publice centrale și locale a programelor proprii în domeniul de competență, în vederea:

a) întăririi capacităților de evaluare, expertiză și cercetare în domeniul riscurilor naturale și antropice;

b) dezvoltării politicilor de prevenire;

c) informării populației, pregătirii acesteia și formării unui comportament preventiv;

d) supravegherii respectării modului de aplicare a reglementărilor în domeniul gestionării dezastrului, constatării și sancționării nerespectării acestora;

— pregătirea autorităților, instituțiilor, organelor și organismelor potrivit atribuțiilor legale pe care le au în domeniul situațiilor de urgență;

— reconstrucția și învățarea din experiența anterioară pentru prevenirea producerii unor situații similare;

— corelarea elementelor compatibile ale strategiei românești cu cele ale strategiei europene de dezvoltare durabilă și fixarea obiectivelor și planurilor de acțiune specifice pentru România.

VIII. Rezultatele politicilor publice

1. Cetățenii

Dezvoltarea unui sistem eficient de management al situațiilor de urgență trebuie să se bazeze, într-o măsură mult mai mare, pe contribuția comunităților locale și a fiecărui cetățean.

Cetățeanul, ca principal beneficiar al politicii de securitate, are dreptul și datoria de a contribui activ la construcția ei cotidiană, printr-un comportament participativ și responsabil.

Cetățeanul are dreptul de a fi informat cu privire la riscurile la care este supus în cadrul comunității și la măsurile care trebuie luate pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență.

Obligația primordială a cetățenilor în acest domeniu este aceea de a avea un comportament preventiv, de a participa activ la prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență în cadrul comunității locale.

Comportamentul preventiv cuprinde totalitatea acțiunilor pe care cetățeanul le realizează pentru a preîntâmpina producerea de evenimente negative ce pot genera pierderi.

Primul nivel al acestui tip de comportament este eliminarea neglijențelor. Cel de-al doilea nivel îl constituie o metodologie de prevenire bazată pe redundanță, adică o dublare a acțiunii umane cu sisteme automate de prevenire și control. Întrucât redundanța este costisitoare, măsurile specifice trebuie analizate prin prisma eficienței, respectiv prin punerea în balanță a gravității și probabilității producerii evenimentului alături de costurile implementării.

2. Ministere și instituții centrale, consilii locale și județene și primării

Ministerele, instituțiile centrale, autoritățile administrației publice locale trebuie să fie pregătite să facă față gestionării situațiilor de urgență prin comitetele ministeriale, județene sau, după caz, locale pe care le conduc. Comitetele locale și cele județene sunt primele care iau contact cu fenomenul și care

asigură aplicarea măsurilor din planurile proprii, până la intervenția altor autorități și structuri. Răspunsul la factorii de risc trebuie să urmeze principiul gradualității, astfel că deciziile inițiale trebuie luate la acest nivel, context în care creșterea capacității de prevenire și răspuns locale constituie prioritatea esențială.

3. Instituții și operatori economici

Instituțiile publice și operatorii economici au un rol important în ceea ce privește prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență. Pe de o parte, pot suferi un impact direct ca urmare a manifestării unui anumit risc, iar pe de altă parte, în numeroase cazuri, reprezintă chiar sursa de risc și punctul de declanșare a unei situații de urgență.

4. Comitetul Național pentru Situații de Urgență

Potrivit legii, Comitetul Național pentru Situații de Urgență, ca organism interministerial de management, are ca principală obligație asigurarea îndeplinirii, în România, a obiectivelor strategiei internaționale de reducere a dezastrelor.

Sistemul național de management al situațiilor de urgență trebuie să mențină permanent capacitatea de a răspunde eficient și adecvat la orice formă de manifestare evolutivă a riscurilor naturale, tehnologice și biologice.

Un bun management al situațiilor de urgență este rezultatul unor activități intersectoriale, interdisciplinare, care cuprind managementul riscurilor, amenajarea teritoriului și dezvoltarea urbană, protecția mediului și dezvoltarea durabilă, protecția infrastructurii critice, protecția comunitară și individuală, fiecărui nivel revenindu-i atribuții specifice.

La această activitate participă componentele Sistemului național de management al situațiilor de urgență, structuri ale administrației publice centrale și locale și ale operatorilor economici și instituțiilor, componentele preventive ale serviciilor publice, voluntare și private pentru situații de urgență. Atribuțiile ce revin factorilor implicați în prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență fac obiectul procedurilor stabilite conform repartizării principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele, celelalte autorități ale administrației publice centrale și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență.

Ca integratori ai sistemului național/județean pentru situații de urgență, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, respectiv Inspectoratele județene și al municipiului București pentru situații de urgență au obligația legală de a asigura, prin Inspekția de prevenire și inspekțiile teritoriale, în zonele de competență, coordonarea unitară, îndrumarea și controlul activităților de prevenire atât pe timpul stării de normalitate, cât și în situații de urgență.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență coordonează structurile participante la managementul situațiilor de urgență, activitate care include și *managementul riscurilor*, definit ca totalitatea operațiunilor prin care se urmărește limitarea pierderilor și asigurarea continuității vieții pe plan național.

IX. Rezultatele acțiunilor

1. Cetățenii

Toate măsurile de comportament preventiv necesar a fi adoptate de cetățeni trebuie să constituie un ansamblu coerent sub forma politicii de securitate, concepută ca ansamblul procedurilor de prevenirea pierderilor, respectiv pentru:

a) informarea generală și permanentă/periodică și a concetățenilor asupra riscurilor specifice care le pot afecta viața și proprietatea;

b) formarea comportamentului preventiv, dezvoltarea culturii de securitate și eliminarea/reducerea neglijențelor din conduită;

c) dezvoltarea spiritului civic și de solidaritate în comunitatea locală;

d) adoptarea de măsuri proprii pentru reducerea riscurilor asupra familiei, bunurilor, locuinței și anexelor gospodărești, cu respectarea cadrului legal privind construirea și locuirea;

e) respectarea, cunoașterea și aplicarea deciziilor organelor cu atribuții și responsabilități în gestionarea situațiilor de urgență privind protecția, intervenția, evacuarea și restabilirea stării de normalitate în comunitatea respectivă, în cazul producerii unor situații de urgență;

f) participarea ca voluntari la acțiunile preventive, de salvare- evacuare a populației afectate de situațiile de urgență, precum și la acțiunile de intervenție și de refacere;

g) încheierea contractelor de asigurări pentru cazuri de dezastre;

h) cunoașterea modului de comportare înainte, în timpul și după trecerea dezastrelor;

i) respectarea măsurilor stabilite de organele în drept și protejarea lucrărilor cu rol de apărare împotriva dezastrelor.

2. Ministerele și instituțiile centrale

a) în faza predezastru:

1. identifică, localizează și inventariază sursele de risc pe baza metodologiilor elaborate;

2. monitorizează pericolele și riscurile specifice, precum și efectele negative ale acestora;

3. coordonează elaborarea planurilor și reglementărilor privind prevenirea și intervenția în situații de urgență generate de riscurile specifice;

4. elaborează strategii și programe de prevenire a situațiilor de urgență, ghiduri/manuale, conținând activitățile și responsabilitățile autorităților locale în domeniul gestionării situațiilor de urgență și modul de acțiune;

5. elaborează programe de educare și pregătire a populației privind riscurile specifice, modul de comportare și rolul protecției individuale în caz de situații de urgență;

6. sprijină autoritățile administrației publice locale în vederea elaborării propriilor strategii de protecție împotriva dezastrelor;

7. elaborează normele de securitate la incendiu specifice domeniului de competență;

8. stabilesc metode și proceduri pentru identificarea și evaluarea riscurilor de incendiu specifice domeniului de competență și asigură băncile de date necesare;

b) pe timpul producerii dezastrului:

1. diseminează mesaje de avertizare în cazul situațiilor de urgență și avertizarea populației și salariaților prin sisteme și mijloace tehnice de avertizare și alarmare publică;

2. coordonează, sub aspect tehnic de specialitate, acțiunile de intervenție operativă;

3. asigură expertiza tehnică de specialitate pentru evaluarea situației de urgență, pentru evaluarea evoluției situației de urgență în timp, pentru evaluarea consecințelor asupra populației și asupra mediului și formulează recomandări cu privire la măsurile de protecție a populației, ce trebuie implementate de autorități;

c) în faza postdezastru:

1. participă la reabilitarea zonei afectate cu/pentru obiectivele din coordonarea/subordonarea sau de sub autoritatea ministerului/instituției centrale;

2. participă la elaborarea unor studii de evaluare a impactului economic, social și de mediu ca urmare a dezastrelor;

3. analizează modul de comportare a infrastructurilor de apărare împotriva situațiilor de urgență;

4. sprijină finanțarea lucrărilor cu rol de apărare împotriva situațiilor de urgență;

5. asigură expertiza tehnică de specialitate pentru reabilitarea zonelor afectate.

3. Consiliile locale, județene și primarii

a) în faza predezastru:

1. instituie măsurile de prevenire a situațiilor de urgență, analizează anual și ori de câte ori este nevoie activitatea desfășurată și adoptă măsuri pentru îmbunătățirea acesteia;

2. aprobă organizarea activității de apărare împotriva situațiilor de urgență la nivelul unității administrativ-teritoriale;

3. hotărăsc înființarea serviciilor voluntare pentru situații de urgență, aprobă regulamentul de organizare și funcționare a acestora, asigură încadrarea cu personal, dotarea și finanțarea cheltuielilor de întreținere și funcționarea acestora în condiții de operativitate și eficiență, în conformitate cu criteriile minime de performanță;

4. aprobă planurile anuale și de perspectivă pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare destinate prevenirii și gestionării situațiilor de urgență;

5. elaborează planurile urbanistice generale, corelate cu hărțile de risc, și asigură respectarea prevederilor acestor documentații;

6. determină necesitățile comunității locale privind resursele mobilizabile, materiale, utilaje, și cele financiare în caz de dezastru;

7. asigură mobilizarea populației la acțiunile de apărare împotriva situațiilor de urgență și organizează exerciții și aplicații, sub conducerea organelor abilitate, în vederea pregătirii intervenției operative;

8. asigură organizarea și instruirea grupurilor de voluntari în vederea participării la acțiunile de salvare-evacuare a populației afectate de dezastru;

b) pe timpul dezastrului:

1. desfășoară activitățile cuprinse în legislația în vigoare privind managementul situațiilor de urgență;

2. menține în stare de funcționare drumurile și accesurile în zonele calamitate;

3. coordonează acțiunile de ajutor;

4. înființează centre de informare în zona în care s-a produs dezastrul, care să îndeplinească și funcția de transmitere a avertizării individuale a cetățenilor, în cazul în care sistemele de înștiințare-alarmare nu sunt disponibile, pe durata situației de urgență;

5. asigură condițiile necesare pentru acordarea asistenței medicale;

6. asigură evacuarea persoanelor sau bunurilor periclitare, potrivit planurilor întocmite, și condițiile corespunzătoare de trai, evidența populației evacuate, asigurarea primirii și cazării persoanelor evacuate, instalarea taberelor de evacuați, recepția și depozitarea bunurilor evacuate, securitatea și paza zonelor evacuate;

7. coordonează acțiunile pentru asigurarea necesităților esențiale ale persoanelor sau comunităților izolate;

c) în faza postdezastru:

1. participă la acțiunile de înlăturare a efectelor dezastrului, de refacere a locuințelor și gospodăriilor afectate de dezastru;

2. coordonează acțiunile de aprovizionare cu hrană și îmbrăcăminte și de distribuție a acestora, precum și pentru cazarea în locuințe temporare;

3. asigură condițiile pentru asistența sanitară;

4. coordonează activitățile de reconstrucție și restaurare a activității normale;

5. organizează activități de ajutor financiar.

4. Instituțiile și operatorii economici

Din punctul de vedere al accidentelor industriale în care sunt implicate substanțe periculoase, operatorii economici au următoarele obligații:

a) să notifice autorităților competente inventarul de substanțe;

b) să întocmească politica de prevenire a accidentelor majore, respectiv raportul de securitate;

c) să elaboreze un plan de urgență internă;

d) să informeze imediat autoritățile competente în cazul producerii unui accident major;

e) să informeze corect și complet populația din zonele de planificare la urgență;

f) să desfășoare exerciții de verificare a planurilor și de pregătire a forțelor proprii de intervenție;

g) să permită inspecția autorităților competente;

h) să ia toate măsurile necesare pentru a preveni producerea accidentelor și pentru a limita, în cazul producerii, consecințele acestora asupra sănătății populației și a calității mediului.

Din punctul de vedere al accidentelor nucleare sau radiologice, instituțiile publice și operatorii economici au următoarele obligații principale:

a) monitorizarea radioactivității mediului;

b) întocmirea prognozelor și predicțiilor cu privire la contaminarea radioactivă a mediului, a produselor agroalimentare și a populației din zonele potențial contaminate;

c) notificarea autorităților asupra accidentului;

d) elaborarea planurilor de protecție și intervenție în caz de accident nuclear/radiologic;

e) desfășurarea de exerciții de urgență pe și în afara amplasamentului.

Din punctul de vedere al prevenirii incendiilor, instituțiile publice și operatorii economici trebuie să îndeplinească obligațiile prevăzute în legislația specifică și în Normele generale de apărare împotriva incendiilor.

5. Comitetul Național pentru Situații de Urgență, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, va acționa pentru:

a) abordarea europeană integrată pentru anticiparea situațiilor de urgență;

b) participarea la dezvoltarea sistemelor europene de avertizare timpurie privind dezastrul provocate de condițiile meteorologice și de monitorizare a mediului și condițiilor de siguranță ale cetățenilor;

c) realizarea unui sistem de informare și înștiințare clar pentru cetățeni privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență;

d) stabilirea limitelor cooperării civili-militari în cadrul operațiunilor de asistență umanitară, potrivit concepției europene privind rolul complementar al mijloacelor militare de intervenție pentru limitarea costurilor generate de intervențiile de urgență;

e) coordonarea elaborării de către componentele Sistemului național de management al situațiilor de urgență a reglementărilor preventive specifice funcțiilor de sprijin date în competență;

f) dezvoltarea participării la programele internaționale și implementarea rapidă a concluziilor și reglementărilor astfel adoptate;

g) construirea și răspândirea unei culturi a prevenirii la nivel național și local;

h) promovarea de proiecte durabile și de inițiative care să încorporeze prevenirea efectivă, măsuri de reducere a riscului de producere unui dezastru și de restrângere a ariilor de risc, precum și de proiecte orientate către educația adecvată a comunităților din ariile cu risc de producere a unui dezastru, pe linia pregătirii pentru răspuns sau a informării cu anticipare și responsabilitate a autorităților competente.

X. Indicatori

Datorită specificității activității, în care posibilitatea previzionării unor situații de urgență este minimă, nu pot fi stabiliți indicatori măsurabili pentru a evalua gradul de atingere a rezultatelor propuse.

XI. Implicații pentru buget

Costurile prevenirii sunt actuale, iar beneficiile viitoare. Având în vedere faptul că prevenirea este o activitate permanentă, logistica trebuie să asigure derularea tuturor etapelor apărării împotriva dezastrelor, astfel:

1. asigurarea finanțării programelor pentru diminuarea/eliminarea riscurilor asupra vieții și sănătății populației, mediului înconjurător, valorilor materiale și culturale;
2. asigurarea finanțării și derulării programelor de îmbunătățire a dotării pentru gestionarea dezastrelor;
3. asigurarea resurselor necesare funcționării structurilor cu activitate în domeniul prevenirii și gestionării dezastrelor;
4. finanțarea programelor pentru pregătirea autorităților și populației;
5. constituirea, prin bugete, de fonduri pentru intervenție la dispoziția autorităților cu atribuții în managementul dezastrelor;
6. constituirea și împăstrarea stocurilor de materiale necesare în situații de dezastre.

În gestionarea situațiilor de urgență sunt constituite organisme și structuri după cum urmează:

- a) Comitetul Național pentru Situații de Urgență;
- b) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- c) comitetele ministeriale pentru situații de urgență;
- d) inspectoratele pentru situații de urgență județene/al municipiului București;
- e) comitetele județene pentru situații de urgență;
- f) comitetele locale pentru situații de urgență;
- g) centrele operative cu activitate permanentă;
- h) centrele operative cu activitate temporară;
- i) celulele de urgență;
- j) serviciile voluntare pentru situații de urgență;
- k) serviciile private pentru situații de urgență;
- l) serviciile private de urgență constituite ca societăți comerciale.

Finanțarea acțiunilor preventive, de intervenție și reabilitare se face, potrivit legii, prin bugetul de stat, bugetele locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și județelor, precum și ale instituțiilor și operatorilor economici, din alte surse interne și internaționale.

Finanțarea măsurilor și acțiunilor de protecție și supraviețuire a populației pe timpul și după producerea situațiilor de urgență se face astfel:

1. prin bugetele locale, dacă situația de urgență s-a produs la nivelul unității administrativ-teritoriale respective;
2. prin bugetul de stat, dacă situația de urgență s-a produs la nivel național sau la nivelul mai multor județe;
3. operatorii economici și instituțiile publice au obligația prevederii în bugetele proprii a fondurilor necesare protecției și supraviețuirii salariaților pentru asigurarea continuității activității pe timpul situațiilor de urgență.

Resursele materiale sunt asigurate potrivit normelor de dotare emise de către ministere pe domenii de activitate, autoritățile centrale și locale ale administrației publice, cu avizul inspectoratului general și al inspectoratelor pentru situații de urgență județene/al municipiului București.

Este necesară realizarea unor baze de date și a unor programe informatice care să fundamenteze alegerea priorităților în activitatea preventivă și pentru gestionarea resurselor disponibile la diferite niveluri de suport tehnic pentru intervenție, în cazul producerii situațiilor de urgență.

XII. Proceduri de monitorizare

Personalul specializat din cadrul serviciilor profesionale pentru situații de urgență va urmări realizarea obiectivelor generale și specifice prin activități de control.

Activitatea de control și autoritatea statului în domeniul situațiilor de urgență sunt exercitate de inspecția de prevenire și inspecțiile județene de prevenire din cadrul Inspectoratului

General și, respectiv, al inspectoratelor județene pentru situații de urgență.

Activitatea de control cuprinde:

- a) verificarea respectării actelor normative și reglementărilor privind apărarea împotriva incendiilor și protecția civilă la proiectarea, executarea, exploatarea și postutilizarea construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor;
- b) verificarea organizării activității privind depistarea pericolelor potențiale generatoare de riscuri pe timpul exploatării construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor;
- c) verificarea concepției de apărare împotriva evenimentelor generatoare de situații de urgență, în scopul menținerii riscurilor în limite acceptabile, stabilindu-se, după caz, măsuri în condițiile legii;
- d) controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore, în care sunt implicate substanțe periculoase;
- e) coordonarea și controlul realizării pregătirii și instruirii specifice a populației și salariaților, a modului de însușire de către aceștia a regulilor și măsurilor specifice, precum și a comportamentului pe timpul manifestării unei situații de urgență;
- f) înștiințarea autorităților responsabile în managementul riscului despre existența, dimensiunea și consecințele riscului identificat în domeniul respectiv;
- g) îndrumarea, controlul și coordonarea serviciilor publice voluntare și a serviciilor private pentru situații de urgență;
- h) verificarea utilizării produselor, substanțelor și mijloacelor certificate conform legii.

XIII. Etape ulterioare și instituții responsabile

1. Planuri, programe și parteneriate

Pentru implementarea prezentei strategii componentele Sistemului național de management al situațiilor de urgență, instituțiile și operatorii economici elaborează planuri și programe, respectiv:

- a) programe de prevenire și eliminare/diminuare a riscurilor în domeniul situațiilor de urgență, elaborate anual de către comitetele ministeriale în domeniul de competență, care vor fi supuse spre aprobare Comitetului Național pentru Situații de Urgență. Coordonarea îndeplinirii măsurilor stabilite în programele de prevenire revine, la nivel național, inspectoratului general, iar la nivel teritorial, inspectoratelor județene pentru situații de urgență;
- b) planuri de analiză și acoperire a riscurilor, de intervenție și cooperare în domeniul situațiilor de urgență;
- c) planuri de susținere financiară, materială și umană a activităților în domeniul situațiilor de urgență;
- d) planuri de evacuare a populației, animalelor și bunurilor în cazul producerii situațiilor de urgență;
- e) programe de management pe termen scurt, mediu și lung;
- f) programe de promovare și stimulare a voluntariatului și a ONG-urilor cu activități în domeniul prevenirii și intervenției în situații de urgență;
- g) parteneriate cu mass-media, organizații neguvernamentale de utilitate publică și cu atribuții în managementul situațiilor de urgență, asigurarea sănătății populației, educația în diverse domenii etc.;
- h) parteneriate cu structuri private care dețin forțe, mijloace și utilaje ce pot fi folosite în gestionarea situațiilor de urgență.

2. Activități pe termen mediu:

- a) elaborarea Programului național de asigurare cu resurse necesare prevenirii, intervenției și înlăturării efectelor situațiilor de urgență;
- b) elaborarea programelor naționale pe tipuri de situații de urgență;
- c) elaborarea procedurilor de prevenire și intervenție pe tipuri de dezastre;

d) instituirea, funcționarea și perfecționarea unui sistem viabil și adecvat de pregătire a structurilor specializate, a populației, economiei și teritoriului pentru a face față situațiilor de urgență;

e) elaborarea legislației naționale în acord cu directivele europene.

3. Activități pe termen lung:

a) perfecționarea cadrului normativ și organizatoric propriu și a celui conceptual, remodelarea misiunilor, metodelor și procedurilor de acțiune;

b) dezvoltarea interoperabilității și cooperării cu structuri similare din alte state;

c) realizarea sistemului național integrat de înștiințare, avertizare și alarmare a populației;

d) elaborarea planului centralizat (național) de evacuare a populației și bunurilor materiale;

e) elaborarea planurilor de înștiințare și alarmare și a planurilor de intervenție la nivelul tuturor inspectoratelor județene/al municipiului București pentru situații de urgență;

f) elaborarea metodologiilor de investigare a zonelor de risc și implementare a planurilor naționale;

g) încadrarea și dotarea corespunzătoare a serviciilor profesioniste și voluntare la nivelul cerințelor europene.

★

Strategia națională de prevenire a situațiilor de urgență poate fi dezvoltată, conținutul său va putea fi completat, modificat și ideile perfecționate, în raport cu evoluția situației operative pe plan național, precum și pe măsura acumulării experienței ca urmare a contactelor europene și internaționale. Viitoarea legislație națională și europeană specifică managementului situațiilor de urgență, precum și experiența ulterioară, rezultat al activităților preventive desfășurate pentru gestionarea adecvată a situațiilor de urgență, vor putea constitui importante surse de perfecționare a acestora.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL PENTRU ÎNTREPRINDERI MICI
ȘI MIJLOCII, COMERȚ, TURISM ȘI PROFESII LIBERALE

ORDIN

privind înlocuirea unor anexe la procedurile de implementare a programelor pentru susținerea finanțării întreprinderilor mici și mijlocii

Având în vedere prevederile anexei nr 3/21 la Legea bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 4 lit. B pct. 1 și 2 din Hotărârea Guvernului nr. 387/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Libere, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 387/2007, cu modificările ulterioare,

ministrul pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii libere emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 11 la Procedura de implementare a Programului național multianual pe perioada 2002—2011 pentru susținerea meșteșugurilor și artizanatului, aprobată prin Ordinul ministrului pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii libere nr. 790/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iulie 2008, anexa nr. 10 la Procedura de implementare a Programului național multianual pe perioada 2006—2011 pentru susținerea accesului întreprinderilor mici și mijlocii la servicii de instruire și consultanță, aprobată prin Ordinul ministrului pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii libere nr. 791/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 475 din 27 iunie 2008, anexa nr. 5 la Procedura de implementare a Programului național multianual pe perioada 2005—2011 pentru

dezvoltarea culturii antreprenoriale în rândul femeilor manager din sectorul întreprinderilor mici și mijlocii, aprobată prin Ordinul ministrului pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii libere nr. 792/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 27 iunie 2008 și anexa nr. 3 la Procedura de implementare a Programului pentru dezvoltarea abilităților antreprenoriale în rândul tinerilor și facilitarea accesului acestora la finanțare — START, aprobată prin Ordinul ministrului pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii libere nr. 793/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 7 iulie 2008, se înlocuiesc cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii libere,
Ovidiu Ioan Silaghi

București, 16 iulie 2008.
Nr. 928.

LISTA

Oficiilor Teritoriale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie

Nr. crt.	OTIMMC (județe arondate)	Adresă	Telefon/fax
1.	BRAȘOV Argeș Prahova	str. Prahova nr. 2, Brașov C.P.500209	0368-434154 0368.434.155 oficiubrasov@mimmc.ro
2.	CLUJ Alba Sălaj	str. Horea nr. 13, Cluj-Napoca C.P.400174	0264-487.224 0264-487.244 oficiucluj@mimmc.ro
3.	CONSTANȚA Călărași Ialomița Tulcea	bd. Tomis 79—81, et. 1, cod 900669, Constanta C.P.900669	0241-661.253 0241-661.254 oficiuconstanta@mimmc.ro
4.	CRAIOVA Dolj Gorj Mehedinți Olt Vâlcea	str. Sfinții Apostoli nr. 72, Craiova C.P.200501	0251-510785 oficiucraiova@mimmc.ro
5.	GALAȚI Vrancea Buzău Brăila	prelungirea Traian nr. 1, bl. Pescăruș, tronson C, parter, Galați C.P.800037	0236-416610 0236.416.690 oficiugalati@mimmc.ro
6.	IAȘI Bacău Botoșani Neamț Suceava Vaslui	str. Doamna Elena nr. 61A, et. 2, Iași C.P.700398	0232-261101 0332-805078 0332-805079 oficiuiasi@mimmc.ro
7.	TÂRGU MUREȘ Bistrița-Năsăud Covasna Harghita Mureș Sibiu	Piața Victoriei nr. 5, et. 2, Târgu Mureș C.P.540029	0265-311.660 oficiutgmures@mimmc.ro
8.	TIMIȘOARA Arad Caraș-Severin Hunedoara Timiș	Bd. Revoluției nr. 8, Timișoara C.P.300024	0256-292.739 0256-292.767 oficiutimisoara@mimmc.ro
9.	TÂRGOVIȘTE Dâmbovița Giurgiu Teleorman	str. Radu de la Afumați nr. 1H, Târgoviște CP 130056	0345.100.523 0245.222.135 oficiutargoviste@mimmc.ro
10.	SATU MARE Bihor Maramureș	str. Decebal nr. 4, et. 1, cam 113—114, Satu Mare	0261.711.241 0261.711.240 oficiusm@mimmc.ro
11.	BUCUREȘTI Ilfov	Str. Vitejilor nr. 33, et 2, sectorul 3, București C.P. 031525	0753.012.705 0753.012.703 oficiubucuresti@mimmc.ro

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE
Nr. 1.300 din 10 iulie 2008

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 437 din 30 iunie 2008

ORDIN

privind aprobarea Listei prețurilor de referință și a sumelor de închiriere corespunzătoare categoriilor și tipurilor de dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau funcționale în ambulatoriu, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate

Având în vedere:

— Referatul Ministerului Sănătății Publice și al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. E.N. 7.531 din 10 iulie 2008 și D.G. 1.896 din 30 iunie 2008;

— art. 252 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 111 din Contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2008, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 324/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 6 alin. (3) din anexa nr. 33 la Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 522/236/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pe anul 2008,

în temeiul:

— art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății publice și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista prețurilor de referință și a sumelor de închiriere corespunzătoare categoriilor și tipurilor de dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau funcționale în ambulatoriu, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 810/184/2007 privind aprobarea Listei prețurilor de referință și a sumelor de

închiriere corespunzătoare categoriilor și tipurilor de dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau funcționale, în ambulatoriu, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 28 mai 2007.

Art. 3. — Direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și casele de asigurări de sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Vasile Ciurchea

ANEXĂ

LISTA

prețurilor de referință și a sumelor de închiriere corespunzătoare categoriilor și tipurilor de dispozitive medicale destinate recuperării unor deficiențe organice sau funcționale în ambulatoriu, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate

A. Dispozitive de protezare în domeniul O.R.L.

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/bucată —
C1	C2	C3	C4
1	Proteză auditivă	retroauriculară/intraauriculară	919,11
2	Proteză fonatorie	a) vibrator laringian	1.048,96
		b) buton fonator (șunt — ventile)	849,90
3	Proteză traheală	a) canulă traheală simplă	378,32
		b) canulă traheală Montgomery	1.496,25

B. Dispozitive pentru protezare stomii

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/set —
C1	C2	C3	C4
	A. Sistem stomic unitar (sac stomic de unică utilizare)	a) sac colector pentru colostomie/ileostomie	241,76
		b) sac colector pentru urostomie	181,17
	B. Sistem stomic cu două componente	a) pentru colostomie/ileostomie (flanșă suport și sac colector)	192,33
		b) pentru urostomie (flanșă suport și sac colector)	301,11

C. Dispozitive pentru incontinență urinară

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/set —
C1	C2	C3	C4
1	Condom urinar		117,13
2	Sac colector de urină		16,08
3	Sonda Foley		24,63
4	Cateter urinar		900,00
5	Dispozitiv pentru plasarea de benzi intravaginale și pentru incontinență urinară		— lei/bucată —
			1.363,72

D. Proteze pentru membrul inferior

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/bucată —
C1	C2	C3	C4
1	Proteză parțială de picior	a) Lisefranc	1.634,69
		b) Chopart	1.746,71
		c) Pirogoff	1.891,86
2	Proteză pentru dezarticulația de gleznă	Syme	2.012,67
3	Proteză de gambă	a) convențională, din material plastic, cu contact total	2.358,41
		b) convențională, din piele	1.940,84
		c) geriatrică	2.368,18
		d) modulară	2.417,53
4	Proteză pentru dezarticulația de genunchi	modulară	5.048,56
5	Proteză de coapsă	a) pilon	1.359,01
		b) combinată	2.293,08
		c) din plastic	2.449,20
		d) cu vacuum	2.989,26
		e) geriatrică	2.711,54
		f) modulară	4.405,99
		g) modulară cu vacuum	4.501,94
6	Proteză de șold	a) convențională	2.442,56
		b) modulară	6.987,12
7	Proteză parțială de bazin hemipelvectomie	a) convențională	3.228,34
		b) modulară	6.981,64

E. Proteze pentru membrul superior

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/bucată —
C1	C2	C3	C4
1	Proteză parțială de mână	a) funcțională simplă	1.386,17
		b) funcțională	1.807,34
2	Proteză de dezarticulație de încheietură a mâinii	a) funcțională simplă	2.451,39
		b) funcțională acționată pasiv	2.911,27
		c) funcțională acționată prin cablu	3.754,23
		d) funcțională acționată mioelectric	3.754,23
3	Proteză de antebraț	a) funcțională simplă	2.449,03
		b) funcțională acționată pasiv	2.801,49
		c) funcțională acționată prin cablu	3.578,17
		d) funcțională acționată mioelectric cu pro-supinație pasivă	3.578,17
		e) funcțională acționată mioelectric cu pro-supinație activă	3.578,17
4	Proteză de dezarticulație de cot	a) funcțională simplă	4.352,76
		b) funcțională acționată pasiv	3.743,11
		c) funcțională acționată prin cablu	4.902,69
		d) funcțională atipic electric	4.902,69
		e) funcțională mioelectrică	4.902,69
5	Proteză de braț	a) funcțională simplă	3.576,86
		b) funcțională acționată pasiv	4.550,69
		c) funcțională acționată prin cablu	4.752,60
		d) funcțională atipic electric	4.752,60
		e) funcțională mioelectrică	4.752,60
6	Proteză de dezarticulație de umăr	a) funcțională simplă	4.766,64
		b) funcțională acționată pasiv	4.688,87
		c) funcțională acționată prin cablu	5.503,05
		d) funcțională atipic electric	5.503,05
		e) funcțională mioelectrică	5.503,05
7	Proteză pentru amputație interscapulotoracică	a) funcțională simplă	4.629,65
		b) funcțională acționată pasiv	5.470,06
		c) funcțională acționată prin cablu	5.253,83
		d) funcțională atipic electric	5.253,83

F. Dispozitive de mers

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/bucată —
C1	C2	C3	C4
1	Baston		40,14
2	Baston	cu 3/4 picioare	82,38
3	Cârjă	a) cu sprijin subaxilar din lemn	43,17
		b) cu sprijin subaxilar metalică	87,79
		c) cu sprijin pe antebraț metalică	49,34
4	Cadru de mers		169,05
5	Fotoliu rulant	perioadă nedeterminată	prețul de referință — lei/bucată —
		a) cu antrenare manuală/electrică	1.268,95
		b) triciclu pentru copii	1.482,90
		perioadă determinată	sumă de închiriere — lei/lună —
		a) cu antrenare manuală/electrică	34,90
		b) triciclu pentru copii	54,77

G. Orteze

G.1. Orteze pentru coloana vertebrală

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/bucată —
C1	C2	C3	C4
1	Orteze cervicale	a) colar	69,90
		b) Philadelphia/Minerva	221,91
		c) Schanz	63,37
2	Orteze cervicotoracice		117,92
3	Orteze toracice		202,52
4	Orteze toracolombosacrale		232,86
		a) corset Cheneau	1.069,14
		b) corset Boston	1.084,15
		c) corset Euroboston	1.131,13
		d) corset Hessing	241,73
		e) corset de hiperextensie	1.135,61
		f) corset Lyonnais	1.268,75
g) corset de hiperextensie în 3 puncte pentru scolioză	1.190,74		
5	Orteze lombosacrale		130,11
		lombostat	136,04
6	Orteze sacro-iliace		112,70
7	Orteze cervicotoracolombosacrale	a) corset Stagnara	1.613,60
		b) corset Milwaukee	1.359,56

G.2. Orteze pentru membrul superior

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/bucată —
C1	C2	C3	C4
1	Orteze de deget		97,69
2	Orteze de mână	a) cu mobilitatea/fixarea degetului mare	89,72
		b) dinamică	112,94
3	Orteze pentru încheietura mâinii — mână	a) fixă	141,27
		b) dinamică	88,63
4	Orteze pentru încheietura mâinii — mână — deget	fixă/mobilă	137,86
5	Orteze de cot	cu atelă/fără atelă	176,76
6	Orteze de cot — încheietura mâinii — mână		477,51
7	Orteze de umăr		259,57
8	Orteze de umăr — cot		340,84
9	Orteze de umăr — cot — încheietura mâinii — mână	a) fixă	1.106,37
		b) dinamică	2.515,98

G.3. Orteze pentru membrul inferior

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/bucată —
C1	C2	C3	C4
1	Orteze de picior		321,90
2	Orteze pentru gleznă — picior	fixă/mobilă	171,10
3	Orteze de genunchi	a) fixă	511,32
		b) mobilă	509,36
		c) Balant	655,53
4	Orteze de genunchi — gleznă — picior		823,50
		a) gambier cu scurtare	260,96
		b) Kramer Peroneal Spring (orteză peronieră)	359,75
		c) pentru scurtarea membrului pelvin	1.264,52
5	Orteze de șold		1.834,68
6	Orteze șold — genunchi		1.960,99
7	Orteze de șold — genunchi — gleznă — picior		1.848,09
		a) coxalgieră (aparat)	1.748,70
		b) Hessing (aparat)	727,13
8	Orteze pentru luxații de șold congenitale la copii	a) ham Pavlik	111,25
		b) de abducție	69,29
		c) Dr. Fettwies	1.727,30
		d) Dr. Behrens	1.113,97
		e) Becker	86,71
		f) Dr. Bernau	627,85
		— lei/pereche —	
9	Orteze corectoare de statică a piciorului	a) susținători plantari, cu numere până la 23 inclusiv	47,16
		b) susținători plantari, cu numere mai mari de 23,5	59,54
		c) Pes Var/Valg	228,54
		d) Hallux-Valgus	— lei/bucată — 105,97

H. Încălțăminte ortopedică

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/pereche —
C1	C2	C3	C4
1	Ghete	a) diformități, cu numere până la 23 inclusiv	225,28
		b) diformități, cu numere mai mari de 23,5	282,24
		c) cu arc, cu numere până la 23 inclusiv	219,24
		d) cu arc, cu numere mai mari de 23,5	219,24
		e) amputații de metatars și falange, cu numere până la 23 inclusiv	229,39
		f) amputații de metatars și falange, cu numere mai mari de 23,5	285,02
		g) scurtări până la 10 cm, cu numere până la 23 inclusiv	248,86
		h) scurtări până la 10 cm, cu numere mai mari de 23,5	307,87
		i) scurtări peste 10 cm, cu numere până la 23 inclusiv	288,17
		j) scurtări peste 10 cm, cu numere mai mari de 23,5	348,62

C1	C2	C3	C4
2	Pantofi	a) diformițați, cu numere până la 23 inclusiv	191,67
		b) diformițați, cu numere mai mari de 23,5	235,81
		c) amputații de metatars și falange, cu numere până la 23 inclusiv	196,87
		d) amputații de metatars și falange cu numere mai mari de 23,5	249,95
		e) scurtări până la 8 cm, cu numere până la 23 inclusiv	239,55
		f) scurtări până la 8 cm, cu numere mai mari de 23,5	287,56
		g) scurtări peste 8 cm, cu numere până la 23 inclusiv	233,75
		h) scurtări peste 8 cm, cu numere mai mari de 23,5	289,01

I. Dispozitive pentru deficiențe vizuale

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/bucată —
C1	C2	C3	C4
1	Lentile intraoculare	a) pentru camera anterioară b) pentru camera posterioară	284,85
2	Proteză oculară	pentru copii	0

J. Soluție vâscoelastică pentru infiltrații intraarticulare

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/doză —
C1	C2	C3	C4
1	Soluție sterilă vâscoelastică pentru infiltrații intraarticulare		278,21

K. Echipamente pentru oxigenoterapie

Nr. crt.	Denumirea dispozitivului medical	Tipul	Prețul de referință — lei/tună —
C1	C2	C3	C4
1	Aparat pentru administrarea continuă cu oxigen		159,52

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 282988